

لزوم بررسی کارنامه ۳۱ عضو شورا
سوال اصلی این است که چرا باید کارنامه این ۳۱ عضو شورای شهر تهران را به طور دقیق بررسی و در منظر افکار عمومی قرار داد؟ پاسخ را می توان این گونه صورت بندی کرد. ۱- براساس محاسبات کارشناسان حوزه شهری هر جلسه شورای شهر تهران هزینه ای معادل ۳۹۰ میلیون تومان برای مردم و شهروندان تهرانی در بر داشته است. ۲- براساس همین محاسبات، شهر تهران برای هر عضو حداقل ۵ میلیارد هزینه می کنند تا...

تأثیر رسانه ها بر فعالیت شورایی ها
شهرها امروزه به همان میزان که نمایانگر عدالت خواهی، ظلم ستیزی، مردم سالاری و شهروندمداری هستند، به روشنی جلوه گر عمق فقر فرهنگی، اقتصادی، عدالتی، برنامه ریزی، مدیریتی و صورت های گوناگون آسیب های اجتماعی نیز هستند. راه در امان ماندن از آسیب ها و رسیدن به راه حل منطقی در اداره امور شهر، وجود سازو کاری به نام گروه های اجتماعی است که به صورت ساختار مند در کنار مدیران با هدف نظارت بر عملکرد...

وجود گسل های نهان در شهر تهران
شهر تهران در دامنه جنوبی البرز کوه مرکزی و بر روی نهشته های آبرفتی کواترنر بنا شده و قسمت جنوبی آن کم و بیش در کناره شمال باختر کویر بزرگ ایران قرار دارد. مرز شمالی گستره تهران با البرز کوه را گسله فعال شمال تهران با درازای نزدیک به ۱۱۰ کیلومتر می سازد که به سبب کارکرد گسله، کوههای البرز از سوی شمال بر روی دشت تهران در جنوب رانده شده اند...

گذری بر کوچه باغ های شمیرانات
در گذشته نه چندان دور حوزه بیلاقی شمیران، مستقل از شهر تهران و به نام شهرستان شمیران در شمال این شهر قرار داشت؛ ولی به تازگی پس از توسعه شمیران و با توجه به افزایش شدید قیمت زمین و مسکن در آن، اغلب بافت های روستایی این پهنه از میان رفته و به مجتمع های مسکونی و برج تبدیل شدند. بنابراین...

در نشست هم اندیشی «پدیده شهر» با دبیران شورایی منطقه یک شهر تهران مطرح شد:

اداره پایتخت با آسمان فروشی

منطقه یک در تسخیر بلند مرتبه ها

یادداشت سردبیر

«پدیده شهر» تهران

عبادین سالاری اسکندر

تهران مرکز تمام امور سیاسی و اقتصادی ایران است. این شهر با جمعیتی بیش از ۸ میلیون نفر، حدود ۱۳ درصد از تولید ناخالص داخلی کشور را برعهده دارد. همچنین مرکز رسانه های ایران است و اغلب موارد برای تولید در حوزه خبر در این شهر به وقوع می پیوندد. با وجود تمام امکانات، تهران شهری تنها؛ همراه با مسائل و چالش های فراوان است! به این شهر وسیع باید از زوایای مختلف نگریست؛ بسیاری از خبرگزاری ها، پایگاه های اطلاع رسانی، روزنامه ها، نشریه ها و شبکه های اجتماعی روزانه در حال تولید اخبار و اطلاعاتی راجع به ایران و تهران هستند. حتی روزنامه های نیز به همین نام و با منابع این شهر چاپ می شود، اما هدف اصلی آن تهران بزرگ نیست. تهران رسانه مکتوبی به نام و کام خود که مسائل آن را مطرح سازد، ندارد. این نقطه ای است که پدیده شهر می خواهد در آنجا بایستد. پدیده شهر قصد دارد نشریه مکتوب تهران باشد تا در راستای حل مسائل آن گام بردارد. واقعیت این است که نهادهای زیادی در اداره این شهر دخیل هستند. از نهادهای حکومتی و ملی گرفته تا نهادهای محلی و شهری؛ اما مؤثرترین بخش آن مدیریت شهری (شورا، شهرداری و شورایی) است. شورایی، ریشه و پایه ماجراست؛ زیرا صدا و نماد محله هاست. بنابراین در ابتدا تأکید و تمرکز پدیده شهر بر شورایی ها ست. شورا و شهرداری نیز در امتداد همین فرایند به عنوان تکمیل کننده آن تلقی می شوند.

شورا و شهرداری تهران با تخصیص سالیانه حدود ۲۰۰۰۰ میلیارد تومان منابع مالی، نقش عمده ای در توسعه شهر دارند. از طرفی این شهر محل تجمع و تمرکز نخبگان دانشگاهی و علمی ایران است. بر این اساس پدیده شهر می کوشد در حالی که صدای محله های تهران باشد، صدای نخبگان تهران نیز شود. اگر این نشریه بتواند بین سه مؤلفه؛ محله های تهران، مدیریت شهری (شورا و شهرداری) و نخبگان تهران ارتباطی دقیق، کارا و مؤثر برقرار نماید در آن هنگام می تواند پدیده این شهر باشد.

محمدحقاتی، در دفاع از کارنامه سه ساله اش در شورای اسلامی شهر تهران: **شورا آنطور که می پنداشتم نبود!**

محمد جواد بلورچی، مشاور رئیس و سخنگوی سازمان زمین شناسی: **تهران برای هیچ مخاطره ای آماده نیست**

گزارش پدیده شهر از روند فعالیت اقامتگاه مرهم: **مرهمی بر زخم های تهران**

shahr-bank.ir

سامانه نظارت و ارتباطات مردمی ۰۲۱-۸۶۵۵۰۹۱۱

اقدام شود...

تسهیلات ویژه فعالان اقتصادی

اعطای تسهیلات جهت:

- خرید و تجهیز دفتر کار
- خرید تاسیسات و ماشین آلات صنعتی و کشاورزی
- خرید وسایل نقلیه عمومی
- تکمیل، تجهیز و بازسازی واحدهای مسکونی، اداری و تجاری
- خرید کالای سرمایه ای و تجهیز محل کسب

قیطره: گسلی پنهان زیر بزرگراه طبقاتی صدر

یکی دیگر از نگرانی‌هایی که برای شهر تهران وجود دارد گسل‌های پنهان مانند قیطره است که در امتداد آن اتوبان صدر تنها با یک پایه و به‌صورت دو طبقه ساخته شده است. شاید یک پل تک پایه در جایی که فاصله مناسبی از گسل دارد، بتواند تضمین‌کننده ایمنی باشد؛ اما استفاده از یک پایه برای ایمن‌سازی یک سازه حیاتی قرار گرفته بر روی گسل، عملکردی مناسب به‌نظر نمی‌رسد. گویا در زمان بحران احتمالی این اتوبان یکی از مهم‌ترین اتوبان‌ها برای امدادسانی به شهر تهران باشد؛ ولی با دو طبقه ساختن این اتوبان فقط برای اینکه ترافیک در آن روان شود، در واقع شرایط را به‌سمتی می‌برد تا مانند ریزش پلی که در ۱۹۹۵ برای کره افتاد، این نگرانی به‌وجود آید که هنگام زلزله این تونل ریزش می‌کند.

در گفت و گوی «پدیده شهر» با محمد جواد بلورچی، مشاور رئیس و سخنگوی سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور در باره چالش‌های مدیریت شهری تهران بزرگ مطرح شد:

تهران برای هیچ مخاطره‌ای آماده نیست

تهیه نقشه دقیق گسل‌ها از این نظر که محدودیت ساخت‌وساز انجام شود، کار بیهوده ای است

● از یک سو در صحبت‌های خود عنوان کردید ایران از لحاظ علمی در نقطه مناسبی قرار دارد و از طرف دیگر فرمودید بودجه‌ای که در تحقیقات میدانی و عملیاتی در نظر گرفته می‌شود، در حد خرید یک آپارتمان نیز نیست! آیا این موارد باهم در تناقض نیستند؟ حجم وسیع اطلاعاتی که از تهران در این حوزه‌ها به‌صورت‌ها و با دیدگاه‌های مختلف منتشر می‌شود، ولی هنوز این موارد به لحاظ علمی قابل درک نیست! در جهان وقتی پدیده‌ای رخ می‌دهد، سال‌ها در مورد آن بررسی می‌شود، بودجه در نظر گرفته، بعد به نتایج می‌رسند و آنها را به‌صورت داده‌ها و با گزینش‌های خاصی منتشر می‌کنند، نظر شما در این مورد چیست؟

این پرسشی است که در حال‌های از ابهام قرار دارد و متأسفانه پاسخی برای آن وجود ندارد. البته فقط وضعیت ایران این‌طور نیست، برای مثال شهر استانبول در کشوری ساخته شده که بهترین مهندسان عمران جهان را در خود پرورش می‌دهد. اما به‌دلیل فساد اقتصادی حاکم بر ساخت‌وساز در آن کشور و منافع زودگذر مالی، قوانین و ضوابط علمی که همه افراد جامعه در مورد آن آگاهی دارند، به‌راحتی سازه‌هایی می‌سازند که اصلاً در حد توان و وضعیت آن مکان نیست. در ایران نیز این شرایط وجود دارد؛ محققان ایرانی در زمینه‌های مختلف برترین هستند؛ اما چرا مجموع تمام این موارد همراه یکدیگر به‌سمت ارتقا پیش نمی‌رود، شاید به این علت است که هیچ‌کدام از افراد در جایگاه خود به آن راه مناسب نرسیده و می‌خواهند آن راه را به طریق دیگری جذب کنند.

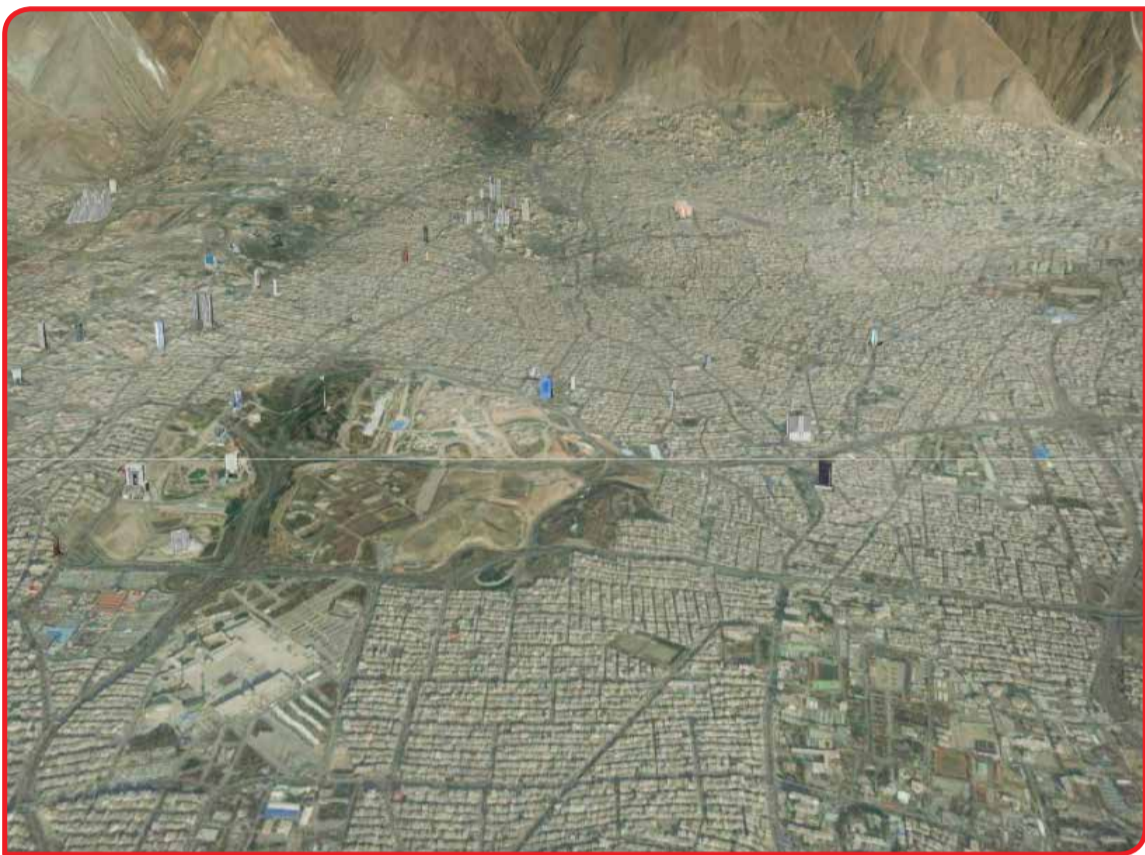
● انتشار یک نتیجه فاقد دقت و غیرعلمی در سطح جامعه تبعاتی دارد که نخستین تبعات آن اثر روانی است که برافراد آن جامعه خواهد گذاشت. از تبعات دیگر آن اگر از جهت غیراخلاقی نگریسته شود، سوءاستفاده منصف‌طلبان است که در اوضاع آشفته خواهند کرد. لطفاً در مورد ناآگاهی‌ها و اطلاعات اشتباه منتشر شده پیرامون گسل و مسائل ذکر شده، توضیحی بفرمایید. این مسئله نگرانی همیشگی است. وقتی ۱۵ سال گذشته خطر زلزله تبریز به شهرداری مطرح شد، از سازمان خواستند نقشه دقیق گسل تبریز را تهیه کنند و علت آن را ممنوعیت ساخت‌وساز در آن‌جا مطرح کردند. تجربه زلزله شهر بهم نشان می‌دهد، در هر زلزله‌ای گسل و لرزش جدیدی ایجاد می‌شود و هیچ زلزله در دنیا شبیه به دیگری گزارش نشده است. گسل نقطه‌ضعف پوسته زمین است؛ اما هیچ دلیلی وجود ندارد که در منطقه اطراف یک گسل، گسل دیگری دیده نشود. بنابراین تهیه نقشه دقیق گسل‌ها از این نظر که محدودیت ساخت‌وساز انجام شود، کار بیهوده ای است. اما از این دیدگاه که قرار باشد هندسه گسل مشخص شود که در هر لرزش چگونه بوده و چقدر بریده، همچنین چگونه برش‌های گسل حرکت بعدی خود را نمایان می‌سازد، کار درستی است که همیشه باید انجام شود.

● اکنون مبنای عملکرد شهرداری تهران شامل چه مواردی است؟ وقتی آمایش زمین در شهر تهران برای مکان‌یابی ساخت برج‌ها انجام می‌شود، باید داده‌های مختلفی وارد این مکان‌یابی شود. یکی از داده‌هایی که باید وارد آن شود، این است که گسل‌ها در چه مناطقی وجود دارد؟ دیگر اینکه ضخامت آبرفت چقدر است و رسوبات در کدام قسمت‌های آن وجود دارد؛ برای مثال اگر روی گسل اجازه برج‌سازی داده نمی‌شود، در فاصله ۸۰ کیلومتری از آن نیز نباید برجی ساخته شود. سازمان زمین‌شناسی نمی‌تواند در شهر مکان‌هایی معرفی کند که به‌طور قطع زلزله بعدی در آنجا رخ می‌دهد و تهدیدی برای زمین‌های مجاور آنها با رعایت ۲ تا ۳ متر فاصله وجود ندارد؛ زیرا زلزله پدیده‌ای ناشناخته و غیرقابل پیش‌بینی است.

دیگری شناسایی شده؛ گسلی که از لبه کوهستانی کرج به‌سمت جنوب شرقی تهران امتداد دارد و با وجود گسل پارچین ارتباط مستقیم آن با گسل تهران قطع شده و از منطقه یافت‌آباد عبور می‌کند. طی یک بررسی در مورد اینکه چرا آب جنوب تهران کاهش یافته و آب از شمال تهران به‌سمت جنوب هدایت نمی‌شود، تاکنون چنین استنباط شده که البته شواهدی برای آن نداشته، فقط در حد فرضیه‌ای است که نشان می‌دهد یک جداکننده آبخوان تهران، از آبخوان دشت تهران - شهریار وجود دارد که به احتمال بسیار زیاد می‌تواند یک جداکننده زمین‌ساختی باشد. وقتی تصاویر ماهواره‌ای بررسی شد، ملاحظه شد؛ اگر این خط جداکننده در امتداد گسل پارچین و شمال کرج باشد، به‌طور دقیق از همان محلی می‌گذرد که جداکننده آب زیرزمینی در تهران قرار دارد. این وضعیت بسیار نگران‌کننده است؛ زیرا بسیاری از ساختمان‌های ضعیف تهران روی این گسل قرار گرفته که در مناطق پایین این شهر ساخته شده است.

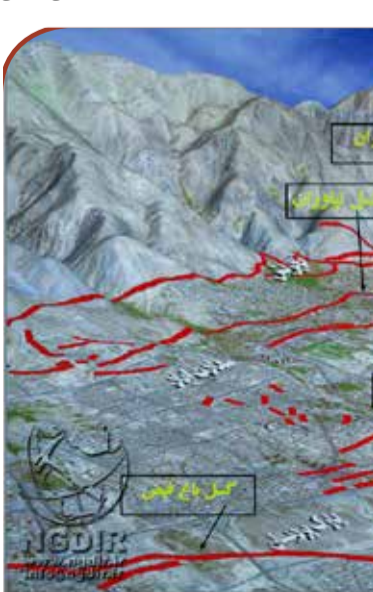
● با توجه به موارد ذکر شده، می‌توان استنباط کرد یک تصویر روشن‌تری در ۲۰ سال گذشته اتفاق افتاده است. برخی از سازه‌های بسیار عظیم مانند برج میلاد، پل صدر و بیمارستان‌ها در این سی سال ساخته شده است. لطفاً نکاتی را در مورد این سازه‌های بزرگ ارائه دهید. اکثر سازه‌های ارزشمند با استفاده از داده‌های سی سال پیش نیز ساخته شده است. به‌طور کلی بسیاری از کارها در شهر تهران بدون توجه به این اطلاعات انجام می‌شود. در مقاومت‌سازی نیز مانند بیشتر کارهای دیگر؛ آگاهی در مورد کار گروهی وجود ندارد. به‌طور مثال به پیمانکاری سفارش طراحی سازه داده می‌شود و او نیز آن را در نامناسب‌ترین زمین از لحاظ موقعیت زمین‌شناسی، بدترین شرایط، گران‌ترین مکان و با حجم بالای مصالح طراحی می‌کند. در صورتی که این آگاهی وجود ندارد؛ وقتی حجم مصالح سازه‌ای افزایش یابد؛ در واقع وزن آن نیز افزایش خواهد یافت. هنگام زلزله امواج آن در جستجوی گران‌تر و وزن می‌شود. هرچه سازه سنگین‌تر شود، خسارت و نگرانی بزرگ‌تری در پی خواهد داشت. به‌طور کلی هیچ فردی در کشور هنگام ساخت چنین پروژه‌هایی برای کسب اطلاعات به سازمان‌ها مربوط به آن مراجعه نمی‌کند و در ناآگاهی روزافزون سازه‌ها طراحی و ساخته می‌شود و مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرد.

کرج می‌آید، رودخانه کرج را قطع کرده، سپس از شهر قدس عبور می‌کند و تمام تپه‌های چیتگر، عباس‌آباد و شرق تهران را به یکدیگر وصل کرده، بعد به‌سمت پردیس ادامه مسیر می‌دهد. اتوبان همت در یک سمت این گسل و اتوبان حکیم در سمت دیگر آن کشیده شده است. تعیین این مختصات معنای آن نیست که ابعاد خرابی‌ها فقط در حد همین موارد باشد. نگرانی دیگر برای شهر تهران وجود گسل‌های پنهان مانند قیطره است که در امتداد آن اتوبان صدر تنها با یک پایه و به‌صورت دو طبقه ساخته شده است. شاید یک پل تک پایه در جایی که فاصله مناسبی از گسل دارد، بتواند تضمین‌کننده ایمنی باشد؛ اما استفاده از یک پایه برای ایمن‌سازی یک سازه حیاتی قرار گرفته بر روی گسل، عملکردی مناسب به‌نظر نمی‌رسد. گویا در زمان بحران احتمالی این اتوبان یکی از مهم‌ترین اتوبان‌ها برای امدادسانی به شهر تهران باشد؛ ولی با دو طبقه ساختن این اتوبان فقط برای اینکه ترافیک در آن روان شود، در واقع شرایط را به‌سمتی می‌برد تا مانند ریزش پلی که در ۱۹۹۵ برای کره افتاد، این نگرانی به‌وجود آید که هنگام زلزله این تونل ریزش می‌کند.

بزرگی است. قسمت وسیعی از این شهر با ساختمان پوشیده شده، بنابراین داده‌ها به پیرامون شهر تهران و مناطقی که انباشتگی ساختمان در آن کمتر است؛ معطوف شده که این مسئله موجب افزایش نیاز به داده‌های زیر سطحی می‌شود. در حال حاضر تلاش می‌شود؛ بررسی‌هایی روی گسل‌ها انجام گیرد تا بتوان دوره بازگشت زلزله تخمین زده شود. همان‌طور که می‌دانید زلزله جزء پدیده‌های زمین‌شناختی است که هنوز راهکاری برای پیش‌بینی آن شناخته نشده است. در یک پیش‌بینی مناسب سه مسئله مطرح می‌شود؛ زمان وقوع زلزله، منطقه‌ای وقوع و میزان ریشتر آن. هر چند امکان تخمین دقیق زمان وقوع زلزله وجود ندارد؛ اما به‌طور تقریبی می‌توان گفت در ۳۰ یا ۵۰ سال آینده باید منتظر وقوع زلزله بود. این بازشناسی میان مدت امروزه توسط علم‌پالین لرزه‌شناسی محقق شده است. درون بسیاری از گسل‌ها به میزان کافی تنش جمع شده، این تجمع در پوسته این شهر و شهرهای مانند آن، هر لحظه افزایش می‌یابد. بنابراین باید سازه‌ها، در مکان مناسب و با کیفیت بالا انجام شود.

● شما به‌عنوان کسی که بر این روند مسلط هستید، لطفاً وضعیت تهران را به‌صورت دقیق‌تر برای خوانندگان شرح دهید؟ مجموعه پدیده‌های خطرآفرین گسل‌های مختلف شناخته شده شهر تهران نشانگر این است که گسل تهران - گرمدره، گسلی است که از نواحی ماهدشت تا ازمین بودن آن آسوده شده؛ در یک بررسی گسلی در واقع شرایط را به‌سمتی می‌برد تا مانند ریزش پلی که در ۱۹۹۵ برای کره افتاد، این نگرانی به‌وجود آید که هنگام زلزله این تونل ریزش می‌کند. علت خرابی ریزش پل توسط افراد کراهی مشخص شد و متوجه شدند باید روی بتن به‌کار ببرند و در تونل یک غلاف فلزی کشیده شود. اکنون وقتی پل‌های تک پایه در کره نیز به یک غلاف فلزی داشته، چرا برای امدادسانی به شهر تهران باشد؛ ولی با دو طبقه ساختن این اتوبان فقط برای اینکه ترافیک در آن روان شود، در واقع شرایط را به‌سمتی می‌برد تا مانند ریزش پلی که در ۱۹۹۵ برای کره افتاد، این نگرانی به‌وجود آید که هنگام زلزله این تونل ریزش می‌کند.

درمی‌یابید؛ هیچ رودخانه‌ای در سطح شهر تهران وجود ندارد که به‌صورت طبیعی حفظ شده باشد. تمام مسیر آب‌ها برای توسعه شهری از بین رفته و در بدترین حالت کانال‌ها جایگزین آنها شده است. یکی از مشکلات کانال این است که ظرفیت محدودی دارد، در صورتی که رودخانه ظرفیت‌اش را بر اساس میزان آب در فصل‌های مختلف تنظیم می‌کند. در این شرایط وقتی سیلاب بزرگی اتفاق بیفتد، آب از داخل این کانال بیرون می‌زند و به شهر آسیب جدی وارد خواهد کرد. باید مسائل رودخانه‌ها حل شود؛ پارکینگ و مرور تبدیل کرده‌ایم و زمانی که باران می‌بارد، اولین جایی که از بین می‌رود؛ مسیره‌های دسترسی است که در هنگام بحران می‌خواهد به افراد خدمت‌رسانی کنند. باید یک سیستم پایش در قسمت بالا و سیستم دیگری برای تخلیه سریع داخل اتوبان‌ها طراحی شود تا افراد بتوانند معای عادی به‌سرعت از آنها عبور کنند و در هنگام بحران آنها را به عنوان تخلیه‌کننده سیلاب‌های بزرگ مورد استفاده قرار دهند. هیچ نظر گرفته نشده است. مشکل دیگر آلوده‌کننده‌های طبیعی است. خاک برخی از منابع مورد نیاز بدن را تامین کرده و ممکن است آلودگی نیز به بدن وارد کنند. در این مورد غفلت شده و خاک، آب و ساختار پیرامون شهر تهران مورد بررسی قرار نگرفته تا آسیب‌هایی که از سوی این مواد مغذی افراد را تهدید می‌کند، شناسایی شود. البته خطرهای زیست‌محیطی در سازمان زمین‌شناسی مورد بررسی قرار گرفته است و در حال حاضر زمین‌شناسی پزشکی، یکی از پژوهش‌های مهم کلان‌شهرها از جمله تهران است تا مشخص کند کدام قسمت از شهر با چه ماده معدنی آلوده‌شده و چگونه باید آن را پالایش کرد.

● چه مطالعاتی در مورد گسل‌های تهران و خسارت‌های ناشی از زلزله تاکنون انجام شده است؟ از ۳۰ سال گذشته تا امروز شاید حداقل ۱۰ تا ۱۵ ترانسه مختلف روی گسل‌های مختلف تهران باز شده است. در گذشته ایران به هیچ وجه از دانش پالین لرزه‌شناسی استفاده نمی‌کرد. در صورتی که امروزه یکی از پیش‌تازان علم پالین در لرزه‌شناسی است. در حال حاضر چند ترانسه روی گسل‌های شمال تهران، ری، قشم و کهریزک وجود دارد. اگر در ۳۰ سال گذشته خطر زلزله را در تهران X درصد پیش‌بینی می‌شود، اکنون X+۸ است. یعنی به اندازه ۸ درصد داده‌ها افزایش پیدا کرده و این عدد بسیار

درمی‌یابید؛ هیچ رودخانه‌ای در سطح شهر تهران وجود ندارد که به‌صورت طبیعی حفظ شده باشد. تمام مسیر آب‌ها برای توسعه شهری از بین رفته و در بدترین حالت کانال‌ها جایگزین آنها شده است. یکی از مشکلات کانال این است که ظرفیت محدودی دارد، در صورتی که رودخانه ظرفیت‌اش را بر اساس میزان آب در فصل‌های مختلف تنظیم می‌کند. در این شرایط وقتی سیلاب بزرگی اتفاق بیفتد، آب از داخل این کانال بیرون می‌زند و به شهر آسیب جدی وارد خواهد کرد. باید مسائل رودخانه‌ها حل شود؛ پارکینگ و مرور تبدیل کرده‌ایم و زمانی که باران می‌بارد، اولین جایی که از بین می‌رود؛ مسیره‌های دسترسی است که در هنگام بحران می‌خواهد به افراد خدمت‌رسانی کنند. باید یک سیستم پایش در قسمت بالا و سیستم دیگری برای تخلیه سریع داخل اتوبان‌ها طراحی شود تا افراد بتوانند معای عادی به‌سرعت از آنها عبور کنند و در هنگام بحران آنها را به عنوان تخلیه‌کننده سیلاب‌های بزرگ مورد استفاده قرار دهند. هیچ نظر گرفته نشده است. مشکل دیگر آلوده‌کننده‌های طبیعی است. خاک برخی از منابع مورد نیاز بدن را تامین کرده و ممکن است آلودگی نیز به بدن وارد کنند. در این مورد غفلت شده و خاک، آب و ساختار پیرامون شهر تهران مورد بررسی قرار نگرفته تا آسیب‌هایی که از سوی این مواد مغذی افراد را تهدید می‌کند، شناسایی شود. البته خطرهای زیست‌محیطی در سازمان زمین‌شناسی مورد بررسی قرار گرفته است و در حال حاضر زمین‌شناسی پزشکی، یکی از پژوهش‌های مهم کلان‌شهرها از جمله تهران است تا مشخص کند کدام قسمت از شهر با چه ماده معدنی آلوده‌شده و چگونه باید آن را پالایش کرد.

● شما به‌عنوان کسی که بر این روند مسلط هستید، لطفاً وضعیت تهران را به‌صورت دقیق‌تر برای خوانندگان شرح دهید؟ مجموعه پدیده‌های خطرآفرین گسل‌های مختلف شناخته شده شهر تهران نشانگر این است که گسل تهران - گرمدره، گسلی است که از نواحی ماهدشت تا ازمین بودن آن آسوده شده؛ در یک بررسی گسلی در واقع شرایط را به‌سمتی می‌برد تا مانند ریزش پلی که در ۱۹۹۵ برای کره افتاد، این نگرانی به‌وجود آید که هنگام زلزله این تونل ریزش می‌کند. علت خرابی ریزش پل توسط افراد کراهی مشخص شد و متوجه شدند باید روی بتن به‌کار ببرند و در تونل یک غلاف فلزی کشیده شود. اکنون وقتی پل‌های تک پایه در کره نیز به یک غلاف فلزی داشته، چرا برای امدادسانی به شهر تهران باشد؛ ولی با دو طبقه ساختن این اتوبان فقط برای اینکه ترافیک در آن روان شود، در واقع شرایط را به‌سمتی می‌برد تا مانند ریزش پلی که در ۱۹۹۵ برای کره افتاد، این نگرانی به‌وجود آید که هنگام زلزله این تونل ریزش می‌کند.

بزرگی است. قسمت وسیعی از این شهر با ساختمان پوشیده شده، بنابراین داده‌ها به پیرامون شهر تهران و مناطقی که انباشتگی ساختمان در آن کمتر است؛ معطوف شده که این مسئله موجب افزایش نیاز به داده‌های زیر سطحی می‌شود. در حال حاضر تلاش می‌شود؛ بررسی‌هایی روی گسل‌ها انجام گیرد تا بتوان دوره بازگشت زلزله تخمین زده شود. همان‌طور که می‌دانید زلزله جزء پدیده‌های زمین‌شناختی است که هنوز راهکاری برای پیش‌بینی آن شناخته نشده است. در یک پیش‌بینی مناسب سه مسئله مطرح می‌شود؛ زمان وقوع زلزله، منطقه‌ای وقوع و میزان ریشتر آن. هر چند امکان تخمین دقیق زمان وقوع زلزله وجود ندارد؛ اما به‌طور تقریبی می‌توان گفت در ۳۰ یا ۵۰ سال آینده باید منتظر وقوع زلزله بود. این بازشناسی میان مدت امروزه توسط علم‌پالین لرزه‌شناسی محقق شده است. درون بسیاری از گسل‌ها به میزان کافی تنش جمع شده، این تجمع در پوسته این شهر و شهرهای مانند آن، هر لحظه افزایش می‌یابد. بنابراین باید سازه‌ها، در مکان مناسب و با کیفیت بالا انجام شود.

درمی‌یابید؛ هیچ رودخانه‌ای در سطح شهر تهران وجود ندارد که به‌صورت طبیعی حفظ شده باشد. تمام مسیر آب‌ها برای توسعه شهری از بین رفته و در بدترین حالت کانال‌ها جایگزین آنها شده است. یکی از مشکلات کانال این است که ظرفیت محدودی دارد، در صورتی که رودخانه ظرفیت‌اش را بر اساس میزان آب در فصل‌های مختلف تنظیم می‌کند. در این شرایط وقتی سیلاب بزرگی اتفاق بیفتد، آب از داخل این کانال بیرون می‌زند و به شهر آسیب جدی وارد خواهد کرد. باید مسائل رودخانه‌ها حل شود؛ پارکینگ و مرور تبدیل کرده‌ایم و زمانی که باران می‌بارد، اولین جایی که از بین می‌رود؛ مسیره‌های دسترسی است که در هنگام بحران می‌خواهد به افراد خدمت‌رسانی کنند. باید یک سیستم پایش در قسمت بالا و سیستم دیگری برای تخلیه سریع داخل اتوبان‌ها طراحی شود تا افراد بتوانند معای عادی به‌سرعت از آنها عبور کنند و در هنگام بحران آنها را به عنوان تخلیه‌کننده سیلاب‌های بزرگ مورد استفاده قرار دهند. هیچ نظر گرفته نشده است. مشکل دیگر آلوده‌کننده‌های طبیعی است. خاک برخی از منابع مورد نیاز بدن را تامین کرده و ممکن است آلودگی نیز به بدن وارد کنند. در این مورد غفلت شده و خاک، آب و ساختار پیرامون شهر تهران مورد بررسی قرار نگرفته تا آسیب‌هایی که از سوی این مواد مغذی افراد را تهدید می‌کند، شناسایی شود. البته خطرهای زیست‌محیطی در سازمان زمین‌شناسی مورد بررسی قرار گرفته است و در حال حاضر زمین‌شناسی پزشکی، یکی از پژوهش‌های مهم کلان‌شهرها از جمله تهران است تا مشخص کند کدام قسمت از شهر با چه ماده معدنی آلوده‌شده و چگونه باید آن را پالایش کرد.

● شما به‌عنوان کسی که بر این روند مسلط هستید، لطفاً وضعیت تهران را به‌صورت دقیق‌تر برای خوانندگان شرح دهید؟ مجموعه پدیده‌های خطرآفرین گسل‌های مختلف شناخته شده شهر تهران نشانگر این است که گسل تهران - گرمدره، گسلی است که از نواحی ماهدشت تا ازمین بودن آن آسوده شده؛ در یک بررسی گسلی در واقع شرایط را به‌سمتی می‌برد تا مانند ریزش پلی که در ۱۹۹۵ برای کره افتاد، این نگرانی به‌وجود آید که هنگام زلزله این تونل ریزش می‌کند. علت خرابی ریزش پل توسط افراد کراهی مشخص شد و متوجه شدند باید روی بتن به‌کار ببرند و در تونل یک غلاف فلزی کشیده شود. اکنون وقتی پل‌های تک پایه در کره نیز به یک غلاف فلزی داشته، چرا برای امدادسانی به شهر تهران باشد؛ ولی با دو طبقه ساختن این اتوبان فقط برای اینکه ترافیک در آن روان شود، در واقع شرایط را به‌سمتی می‌برد تا مانند ریزش پلی که در ۱۹۹۵ برای کره افتاد، این نگرانی به‌وجود آید که هنگام زلزله این تونل ریزش می‌کند.

بزرگی است. قسمت وسیعی از این شهر با ساختمان پوشیده شده، بنابراین داده‌ها به پیرامون شهر تهران و مناطقی که انباشتگی ساختمان در آن کمتر است؛ معطوف شده که این مسئله موجب افزایش نیاز به داده‌های زیر سطحی می‌شود. در حال حاضر تلاش می‌شود؛ بررسی‌هایی روی گسل‌ها انجام گیرد تا بتوان دوره بازگشت زلزله تخمین زده شود. همان‌طور که می‌دانید زلزله جزء پدیده‌های زمین‌شناختی است که هنوز راهکاری برای پیش‌بینی آن شناخته نشده است. در یک پیش‌بینی مناسب سه مسئله مطرح می‌شود؛ زمان وقوع زلزله، منطقه‌ای وقوع و میزان ریشتر آن. هر چند امکان تخمین دقیق زمان وقوع زلزله وجود ندارد؛ اما به‌طور تقریبی می‌توان گفت در ۳۰ یا ۵۰ سال آینده باید منتظر وقوع زلزله بود. این بازشناسی میان مدت امروزه توسط علم‌پالین لرزه‌شناسی محقق شده است. درون بسیاری از گسل‌ها به میزان کافی تنش جمع شده، این تجمع در پوسته این شهر و شهرهای مانند آن، هر لحظه افزایش می‌یابد. بنابراین باید سازه‌ها، در مکان مناسب و با کیفیت بالا انجام شود.

● شما به‌عنوان کسی که بر این روند مسلط هستید، لطفاً وضعیت تهران را به‌صورت دقیق‌تر برای خوانندگان شرح دهید؟ مجموعه پدیده‌های خطرآفرین گسل‌های مختلف شناخته شده شهر تهران نشانگر این است که گسل تهران - گرمدره، گسلی است که از نواحی ماهدشت تا ازمین بودن آن آسوده شده؛ در یک بررسی گسلی در واقع شرایط را به‌سمتی می‌برد تا مانند ریزش پلی که در ۱۹۹۵ برای کره افتاد، این نگرانی به‌وجود آید که هنگام زلزله این تونل ریزش می‌کند. علت خرابی ریزش پل توسط افراد کراهی مشخص شد و متوجه شدند باید روی بتن به‌کار ببرند و در تونل یک غلاف فلزی کشیده شود. اکنون وقتی پل‌های تک پایه در کره نیز به یک غلاف فلزی داشته، چرا برای امدادسانی به شهر تهران باشد؛ ولی با دو طبقه ساختن این اتوبان فقط برای اینکه ترافیک در آن روان شود، در واقع شرایط را به‌سمتی می‌برد تا مانند ریزش پلی که در ۱۹۹۵ برای کره افتاد، این نگرانی به‌وجود آید که هنگام زلزله این تونل ریزش می‌کند.

بزرگی است. قسمت وسیعی از این شهر با ساختمان پوشیده شده، بنابراین داده‌ها به پیرامون شهر تهران و مناطقی که انباشتگی ساختمان در آن کمتر است؛ معطوف شده که این مسئله موجب افزایش نیاز به داده‌های زیر سطحی می‌شود. در حال حاضر تلاش می‌شود؛ بررسی‌هایی روی گسل‌ها انجام گیرد تا بتوان دوره بازگشت زلزله تخمین زده شود. همان‌طور که می‌دانید زلزله جزء پدیده‌های زمین‌شناختی است که هنوز راهکاری برای پیش‌بینی آن شناخته نشده است. در یک پیش‌بینی مناسب سه مسئله مطرح می‌شود؛ زمان وقوع زلزله، منطقه‌ای وقوع و میزان ریشتر آن. هر چند امکان تخمین دقیق زمان وقوع زلزله وجود ندارد؛ اما به‌طور تقریبی می‌توان گفت در ۳۰ یا ۵۰ سال آینده باید منتظر وقوع زلزله بود. این بازشناسی میان مدت امروزه توسط علم‌پالین لرزه‌شناسی محقق شده است. درون بسیاری از گسل‌ها به میزان کافی تنش جمع شده، این تجمع در پوسته این شهر و شهرهای مانند آن، هر لحظه افزایش می‌یابد. بنابراین باید سازه‌ها، در مکان مناسب و با کیفیت بالا انجام شود.

تهران یکی از مهم ترین کلان‌شهرهای جهان با بیش از ۱۲ میلیون نفر است که با مسائل گوناگونی مواجهه است که کماهی در رسانه‌ها بازتاب خطرناک آن بیان می‌شود. پدیده شهردر تلاش است با نگاهی به فراسوی این مسائل؛ به چالش‌های مدیریت شهری این شهر بپردازد. همچنین می‌کوشد با نگاهی عمیق، متفاوت و علمی به شناسایی ابعاد ناشناخته پرداخته شود. گفتگوی مورد مطالعه با محمود جواد بلورچی، مشاور رئیس و سخنگوی سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور؛ مجری فنی طرح‌های اطلس لرزه‌خیزی و فرونشست زمین در کشور، کارشناس زمین‌شناسی مخاطرات و زمین‌شناسی مهندسی درباره مسائل تهران با این شرح است:

● هدف اصلی این گفتگو بررسی پدیده‌های شهر تهران به‌ویژه مسئله زلزله است که با نگاهی متمرکز بر حوزه مسائل این شهردر جستجوی تصویر دقیق‌تر از پدیده‌های آن است. لطفاً برای شروع موضوع، درباره خطرهایی که برای شهر تهران وجود دارد؛ تصویر دقیق، عملیاتی، علمی و قابل فهم، مبتنی بر مواردی که ریشه در تحقیقات و پژوهش‌های انجام شده دارد ارائه کنید.

شهر تهران اصلاً وضعیت خوبی ندارد. تهران برای هیچ‌کدام از خطرهای شناسایی شده، آماده نبوده و هیچ تناسبی بین جمعیت کنونی با میزان امکاناتی که برای حمایت از آنها مورد نیاز است، وجود ندارد. به این معنا که انبوهی از جمعیت در یک منطقه بسیار پرخطر از نظر زمین‌شناسی گرد هم جمع شده‌اند.

● آیا می‌توان پیشینه‌ای از آنها ارائه کرد؟ اگر شما به تاریخچه زلزله‌های کشور بنگرید؛ خواهید دید زلزله‌های بسیاری در امتداد رشته‌کوه زاگرس و البرز اتفاق افتاده است و اغلب شهرهای کهن ایران که در نوار این رشته‌کوه‌ها بوده، با زلزله ویران شده اند؛ برای مثال شهر صدر دروازه در دامغان که به‌طور کلی بر اثر زلزله ویران ویا بارها ری و تبریز به تلی از خاک تبدیل شد؛ اما به این دلیل که فاصله میان زمین لرزه‌های بزرگ طولانی است، مردم به‌راحتی آنها را فراموش می‌کنند. در مورد زلزله شهر تهران نیز این ویژگی طولانی بودن بازگشت زلزله وجود دارد، بنابراین جای نگرانی است؛ زیرا هر چه این زمان طولانی‌تر باشد، زلزله در حال وقوع، بزرگ‌تر خواهد بود. خطری به این بزرگی برای تهران تهدید تلقی می‌شود و هنگام وقوع زلزله تفاوتی ندارد؛ کدام گسل فعال شود. از جنوب تا شمال تهران ۵۰ کیلومتر فاصله است و روی هر کدام از گسل‌های جنوب تا شمال تهران زلزله‌ای اتفاق بیفتد، بقیه شهر نیز آسیب خواهد دید. در منطقه جنوب‌شرقی شهر مشکل بالا بودن سطح آب زیرزمینی وجود دارد که ممکن است هنگام زلزله این آب‌ها روان شده و ساختمان‌ها بدون اینکه ویران شوند، در گل‌ولایی که بر اثر آب‌ها ایجاد می‌شود، فرو روند.

از ۳۰ سال گذشته تا امروز شاید حداقل ۱۰ تا ۱۵ ترانسه مختلف روی گسل‌های مختلف تهران باز شده است. در گذشته ایران به هیچ وجه از دانش پالین لرزه‌شناسی استفاده نمی‌کرد. در صورتی که امروزه یکی از پیش‌تازان علم پالین در لرزه‌شناسی است. در حال حاضر چند ترانسه روی گسل‌های شمال تهران، ری، قشم و کهریزک وجود دارد. اگر در ۳۰ سال گذشته خطر زلزله را در تهران X درصد پیش‌بینی می‌شود، اکنون X+۸ است. یعنی به اندازه ۸ درصد داده‌ها افزایش پیدا کرده و این عدد بسیار

محمد جواد بلورچی، مشاور رئیس و سخنگوی سازمان زمین‌شناسی

هنوز ماجرای زمین «بوستان مادر» مجهولات زیادی دارد!

زمینی به مساحت ۷ هکتار (۷۱ هزار مترمربع) که بهطور دقیق به بلوار آیتالله کاشانی و شهرداری منطقه ۵ چسبیده است؛ بخش عمده آن که جزء فضای سبز و پارک است، به شهرداری تهران از طریق تعاونی‌های وزارتخانه آموزش و پرورش واگذار شده است. ۱۳ پلاک آنجا را شهرداری با عنوان فضای سبز خریداری کرده بود. به این معنا که زمینی بود که بهطور اختصاصی برای فضای سبز خریداری شده و تابلوی بوستان مادر بالای آن نصب شده بود. شهرداری منطقه ۵ مشاور انتخاب کرده و زمین را به عنوان بوستان مادر نامگذاری کردند. من از طریق ریاست شورا به شهردار تهران نامه نوشتم که این زمین برای فضای سبز اختصاصی و به قیمت ارزان‌تر خریداری شده و دارای کاربری فضای سبز تثبیت شده است. بر اساس سخن آقای مهندس چمران که در سال ۱۳۸۵ تصویب کردند؛ ۲ تا ۵ سال، یعنی ۱۰ سال تا پایان سال ۱۳۹۵ هیچ ارگانی نمی‌تواند برای فضاهای سبز تثبیت شده، تغییر کاربری ارائه دهد، من نیز این موضوع را مطرح کردم. حتی ۱۶ سؤال آماده کرده بودم، پول این مورد کجا رفت و به چه حسابی ریخته شد.

محمدحقانی، در دفاع از کارنامه سه ساله‌اش در شورای اسلامی شهر تهران :

شورا آنطور که می‌پنداشتم، نبود!

وقتی به لحاظ تقویمی و تاریخی نگاه می‌کنیم، اولین تذکر جدی که شما مطرح کردید، شکواییه اهالی شهران درمورد واگذاری یک زمین در بلوار نیما پوشیج به یک تعاونی بود (با وجود درختان بالای ۲۰ سال). حدود چهار سال از این قضیه می‌گذرد. این قضیه به کجا رسید و چه سرانجامی پیدا کرد؟

شورا یک فعالیت جمعی است و فردی نیست. باید روی هر مسئله‌ای به‌صورت جمعی تبادل نظر و تصمیم‌گیری شود تا نتیجه و خروجی داشته باشد. درمورد مسئله شهران که دو، سه سال از ماجرایش گذشته، مکاتبه، تذکرو پاسخی که به من ارائه شد؛ این بود که دیوان عدالت اداری به این مسئله رأی داده و ما مجبور بودیم که این کار را انجام دهیم. وقتی دیوان عدالت اداری در بسیاری از مسائل شهری به‌عنوان تشکیلات قضایی ورود می‌کند، تأکید بیشتر بر حقوق مالکانه اشخاص است. در حالی که شورا یک حقوق خاص برای افراد و یک حقوق عمومی برای همه افراد جامعه و شهرداری قائل است. بنده حتی معتقد هستم هنوز در سیستم‌های قضایی این دیدگاه وجود ندارد. از سوی باید منافع عام بر منافع خاص ارجحیت داده شود و از طرف دیگر باید مدیریت وقت شهرداری‌ها نگاه زیست‌محیطی داشته باشند. این نگاه باید در تهیه طرح‌های فرادستی و در زاویه دید مشاورانی که برای تهیه طرح‌های جامع و تفصیلی انتخاب می‌شوند، وجود داشته باشد. طرح جامع شهر تهران انسان‌محور و به‌طور تقریبی مناسب بود؛ ولی وقتی مسئله طرح تفصیلی به میان آمد، از این طرح برای کسب درآمد استفاده شد. باید نگاه انسان‌محور و توجه به محیط زیست در تمام بخش‌های شهر به‌خصوص در زمان تدوین ضوابط و مقررات وجود داشته باشد. متأسفانه چنین نگاه‌هایی وجود ندارد.

معتقد هستید مشاورانی که طرح تفصیلی را تدوین کرده‌اند، بانگه پول‌پایه این کار را انجام داده‌اند؛ اما برخی از مشاوران طرح تفصیلی از همدستی کمیسیون ماده ۵ و مدیریت شهری در تغییر طرح تفصیلی گلایه داشته‌اند. به این معنا که می‌گفتند؛ اگر ما مشاور هستیم و طرح تفصیلی را در مناطق تهیه کرده‌ایم، کمیسیونی به نام ماده ۵، چرا این طرح را تغییر می‌دهد؟

صحبت‌های مشاوران را قبول دارم. این نگاه محیط زیست محور باید در شورای شهر نیز وجود داشته باشد. همچنین باید در قدم بعدی کمیسیون ماده ۵ و شورای عالی معماری و شهرسازی تصمیم‌های خود را بر اساس این دیدگاه اتخاذ کند. این نگاه دنباله‌دار و هدف‌گذاری شده و به‌سوی ارتقای کیفیت زندگی افراد جامعه می‌رود.

آیا همدستی شورای عالی شهرسازی با دولت و مدیریت شهرداری در دوره‌های گذشته (از سال ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۲) موجب ایجاد تغییرات در طرح تفصیلی با طرح جامع شده است؟

باید این سؤال از مدیران شهرداری و کمیسیون ماده ۵ یا از مسئولان شورای عالی معماری و شهرسازی وقت پرسیده شود که چرا فاصله بین تهیه طرح تفصیلی با طرح جامع ۵ سال طول کشیده است. درواقع این فاصله سبب انحراف طرح جامع تهران شده است.

در تاریخ ۱۹ آذرماه ۱۳۹۲ درمورد حفظ باغ معنوی در خیابان جمشیدیه تذکری ارائه داده‌اید، سرانجام آن به کجا رسید؟

خوشبختانه این یکی از مواردی است که به نتیجه رسید. من از این باغ حدود ۳ مرتبه بازدید کردم. آنجا به بانکی فروخته شده و قرار بود در آن مکان خانه‌سازی ویژه برای افراد کهنسال صورت گیرد. یک خانه سالمندان ویژه و خصوصی وجود داشت که افراد صاحب تک‌تک آن آپارتمان‌ها بودند. وقتی این مسئله مورد بررسی قرار گرفت، خاکبرداری آن نیز انجام شده بود. افراد از جاهای مختلف، به دیوان عدالت اداری و دفتر مقام معظم رهبری شکایت کرده بودند؛ سرانجام کار متوقف و باغ معنوی حفظ شد.

مورد بعدی در سال ۱۳۹۲، به باغ پرندگان برمی‌گردد؟

به‌تازگی نتوانستیم از باغ پرندگان بازدید داشته باشیم. بارها گفته شده؛ وقتی می‌خواهید خانه‌ای بسازید، آن شامل اتاق خواب، هال، آشپزخانه و سرویس بهداشتی است و فضاهای جداگانه و تعریف شده می‌خواهد. وقتی قرار بود باغ پرندگان ساخته شود؛ این باغ با تعاریفی که در طرح جامع، مطالعه و پژوهش صورت گرفته بود، باید آماده و افتتاح می‌شد؛ ولی این باغ به‌صورت نیمه‌کاره افتتاح شد. هنوز توری که باید بالای سر پرندگان باشد تا بتوانند در فضای باز قرار گیرند و برای حفاظت آنها باید تعبیه شود و بسیار گران قیمت است، در گمرک

محمد حقانی رئیس کمیته محیط زیست شورای شهر تهران از قدیمی‌ترین مدیران شهری است. او دارای بیش از ۴ دهه سابقه مدیریت در بخش‌های مختلف شهرداری است. حقانی نخستین معاون فرهنگی، اجتماعی شهرداری تهران است و سال‌ها در حوزه خدمات شهری معاون شهردار بوده است. این عضو شورا در پارلمان محلی نیز دغدغه‌های گذشته خود را که حفظ فضای سبز و باغ‌ها است، دنبال می‌کند. ایشان از افراد متذکر اعضای شورای شهر تهران است. بارها درمورد تخریب باغ‌ها، قطع درختان و فعالیت کارخانه‌های آلاینده در شهر به شهردار تهران تذکر داده است. یکی از پرحاشیه‌ترین تذکرها ی او ساخت‌وساز در بوستان مادر بود. هرچند این زمین به فضای سبز تبدیل نشد که بوستان مادر نام‌گذاری شود؛ اما زمانی به ساکنان این محله وعده داده بودند، زمین‌هایی که در این منطقه قرار گرفته به فضای سبز تبدیل خواهد شد. او پس از ۳ سال کار شورایی، خیلی به تأثیر گذاری شورا در مسائل شهری امیدوار نیست. معتقد است زمانی تذکرها به نتیجه می‌رسد که همراهی و همدلی کل شورا را در پی داشته باشد و از نگاه سیاسی به مسائل شهری پرهیز شود. پدیده شهر فهرستی از تذکرها و موارد مهمی که این عضو در سال‌هایی که نمایندگی مردم شهر تهران در شورا را بر عهده داشته است، مشخص کرده و در خصوص عاقبت آن با ایشان گفتگویی داشته که آن را در ادامه می‌خوانید:

شورای شهر از ۱۵ به ۳۰ نفر انجام دهیم، به‌طوری که من ۶ ماه اول خیلی امیدوار بودم؛ ولی اکنون چنین احساسی در مورد شورای شهر ندارم...

● در اردیبهشت‌ماه سال ۱۳۹۲ از سوی شما در خصوص زمین ۷ هکتاری هشدار داده شد که در طرح جامع و تفصیلی اول فضای سبز بوده و با بایک زنجانی تهاتر انجام شده است، سرانجام آن به کجا رسید؟

من نامی از تهاتر با زنجانی ندیده بودم، بعد از مدتی شنیدم و در جریان این مسئله قرار نداشتم. زمینی به مساحت ۷ هکتار (۷۱ هزار مترمربع) که به‌طور دقیق به بلوار آیت‌الله کاشانی و شهرداری منطقه ۵ چسبیده است. بخش عمده آن از طریق تعاونی‌های وزارتخانه آموزش و پرورش که جزء فضای سبز و پارک است، به شهرداری تهران واگذار شده است. ۱۳ پلاک آنجا را شهرداری با عنوان فضای سبز خریداری کرده بود. به این معنا که زمینی بود که به‌طور اختصاصی برای فضای سبز خرید شده و تابلوی بوستان مادر بالای آن نصب شده بود. حتی در زمانی که روبه‌روی شهرداری منطقه ۵ بود. شهرداری آن منطقه مشاور انتخاب کرده و زمین را به عنوان بوستان مادر نامگذاری کردند. من از طریق ریاست شورا به آقای شهردار نامه نوشتم که این زمین برای فضای سبز اختصاصی و به قیمت ارزان‌تر خریداری شده و دارای کاربری فضای سبز تثبیت شده است. بر اساس سخن آقای مهندس چمران که در سال ۱۳۸۵ تصویب کردند؛ ۲ تا ۵ سال، یعنی ۱۰ سال تا

پایان سال ۱۳۹۵ هیچ ارگانی نمی‌تواند برای فضاهای سبز تثبیت شده، تغییر کاربری ارائه دهد، من نیز این موضوع را مطرح کردم. ۱۶ سؤال آماده کرده بودم، پول این مورد کجا رفت و به چه حسابی ریخته شد، زیرا وقتی شهرداری زمینی را می‌فروشد، باید پول آن به حسابی ریخته شود و باید بعد از آن نیز برای کاری هزینه شود. حال سؤال اینجاست چرا آقای شهردار اجازه نداد و پروانه‌ها صادر نشد. وسط کار آمدند و یک پیش‌پروانه صادر کردند؛ بنده سال‌ها بسیاری در شهرداری فعالیت داشته‌ام و چیزی به نام پیش‌پروانه وجود ندارد. ممکن است به فردی بر اساس نوشته‌ای گفته شود؛ خاکبرداری را آن هم در حالت اضطراری شروع کند تا کارهای صدور مجوز انجام شود؛ اما اینکه پیش پروانه را بعد از چند ماه ارائه دهند، بسیار تازگی دارد که این مورد به آقای شهردار تذکر داده شد. من از آقای شهردار سؤال نکردم، تذکر دادم و تذکر من سوالات زیادی برای من به‌وجود آورد. اینکه شما چگونه به فضای سبز تثبیت شده، تغییر کاربری داده‌اید؟ واگذارکنندگان به نیت اینکه جلوی ساختمان‌شان پارک باشد، این زمین را فروخته‌اند، چرا از مردم زمینی را به بهانه ایجاد فضای سبز ارزان خریداری کرده‌اید؟ چرا حقوق شهروندی را رعایت نکرده‌اید؟ یک روز بدون اینکه من سؤال ببرم، طبق دستور آقای شهردار به صحن شورا آمدند. شهردار وقت منطقه ۵ به همراه معاونانش از ۶ دوربین تلویزیونی به‌علاوه ۲ نفر عکاس، فضای خاصی را در شورا راه انداختند و همان حرف‌های

نزوم بررسی کارنامه ۳۱ عضو شورا

سوال اصلی این است که چرا باید کارنامه این ۳۱ عضو شورای شهر تهران را به طور دقیق بررسی و در منظر افکار عمومی قرار داد؟ پاسخ را می‌توان این گونه صورت بندی کرد.

۱- براساس محاسبات کارشناسان حوزه شهری هر جلسه شورای شهر تهران هزینه ای معادل ۳۹۰ میلیون تومان برای مردم و شهروندان تهرانی در بر داشته است.

۲- براساس همین محاسبات، شهر تهران برای هر عضو حداقل ۵ میلیارد هزینه می‌کنند تا این اعضاء وظیفه نمایندگی خود را در این ۴ سال ایفا نمایند.

آنچه در بالا گفته شد فقط هزینه‌های صریح و آشکاری است که شهر برای اعضای شورای شهر تهران می‌پردازد. این در حالی است که تصمیمات و مصوبات این جمع نیز در مواردی می‌تواند هزینه‌های سنگینی به شهر تحمیل نمایند. (در صورت اتخاذ تصمیمات غیر کارشناسی و دقیق)

در مقابل این هزینه، این اعضاء فوائد و منافع برای مردم و شهر تولید کرده‌اند. این فوائد می‌تواند در قالب نظارت فردی یا مصوبات و تصمیمات مثبت و اثرگذار در اداره شهر مورد واکاو قرار گیرد.

بر اساس یک منطق علمی باید در یک چارچوب هزینه / فایده به این معادله دوطرفه نگریست. همانگونه که هزینه‌های نمایندگی این جمع براساس شاخص‌های خاص خود محاسبه شد باید برای سمت فوائد معادله نیز معیارها و شاخص‌هایی تعریف و تبیین کرد. در این راستا دو نقش نظارتی و قانونگذاری هر عضو و کل شورا مورد توجه قرار گرفت. بدین معنا که در بخش نظارتی تذکرات موثر و مفید هر عضو در طی سه سال گذشته استخراج شده است. و در بخش قانونگذاری نیز پیشنهادات ویژه و خاص هر عضو و نیز مشارکت فعال وی در این فرایند استخراج شده است. این دو بخش یعنی وظیفه نظارتی و قانونگذاری هر عضو در طی سه سال استخراج و سپس برای هر عضو ارسال شد و پاسخ‌ها و نظرات عضو در جلسات مصاحبه حضوری مورد بررسی قرار گرفت. همین روش در حوزه قضاوت راجع به عملکرد کل شورا (جمع ۳۱ نفره) نیز مور بررسی قرار گرفت. سبک قرار گرفتن مطالب در صفحات نیز چنین است که در ستون‌های سمت راست صفحه کارنامه استخراج شده هر عضو را چاپ کرده و در بقیه صفحات پاسخ‌های آن عضو به صورت سوال و جواب آمده است. به نظر می‌رسد این سبک از بررسی کارنامه می‌تواند هم برای عضو شورا یک فرصت مناسب فراهم سازد و هم به افکار عمومی این قدرت را دهد که در دوره بعدی انتخابات با لحاظ نمرات و کارنامه هر عضو تصمیمی قرین به منافع و مصالح شهر اتخاذ نماید. در اولین شماره هفته‌نامه به سراغ محمدحقانی رفتیم. حقانی را می‌توان یکی از اعضای مفید و موثر شورا دانست با این حال مطالعه این بخش می‌تواند تصویر دقیق‌تری از وی به شما نشان دهد.

کارنامه سال ۹۲

۳۰ مهر: نطق پیش از دستور با موضوعات آلودگی هوا، ریزگردها، هوای سالم و...

پنجم آذر: اظهارنظر درمورد چک‌هایی که دست پیمانکاران است و طرح این سؤال که آیا آنها به حساب شهرداری می‌روند یا خیر؟ (جلسه بررسی مومم بودجه ۱۳۹۲)

۱۲ آذر: درخواست فعال سازی کمیسیون ماده ۷ و تذکر درمورد حفظ باغ‌های کن و سوهانک

۱۹ آذر: تذکر درباره شکوایت اهالی تهران در رابطه با واگذاری زمینی در بلوار نیما پوشیج (فضای سبز) به یک تعاونی با وجود درختان بالای ۲۰ سال در آن

۱۹ آذر: تأکید بر حفظ قانون باغ‌ها و اشاره به باغ معنوی در خیابان جمشیدیه که باید در اختیار شهرداری قرار گیرد و اشاره به بازدید از کهریزک و کارهای پسندیده‌ای که در آنجا انجام شده است.

۱۷ دی: درخواست از وزیر نیرو (آقای چیت چیان در جلسه شورا) برای امضا نکردن تراکم‌های بالاتر از طرح تفصیلی و تذکر در مورد عدم اجرای فاضلاب علی‌رغم دریافت پول از مردم

۱۷ دی: تذکر در مورد مشکلات پیمانکار باغ پرندگان و طرح این مطلب که برای پرزده‌های مردم جایگزینی وجود ندارد و همچنین نظارتی از سوی افراد کاردان صورت نمی‌پذیرد.

۲۴ دی: نطق پیش از دستور با موضوع ایرادات نظام برنامه‌ریزی، تذکر در خصوص باغ‌ها، ارقام وحشتناک چند میلیون مترمربعی فروش تراکم، ضعف برنامه‌ریزی و...

اول بهمن: درخواست از خاتم ابتکار (در جلسه شورای شهر) برای تشکیل کارگروه سازمان محیط زیست و شورای شهر تهران، همچنین تقاضا از نماینده سازمان محیط زیست برای توجه به طرح تفصیلی که در کمیسیون ماده ۵ وجود دارد.

هشتم بهمن: تذکر درباره طرح ساماندهی تابلوهای تبلیغاتی توسط سازمان زیباسازی

ششم اسفند: اظهارنظر درمورد میزان برداشت گاز از میدان‌های مشترک در جلسه‌ای با حضور زنگنه وزیر نفت در شورا و اشاره به بحران‌ها موجود در صنعت نفت

۱۳ اسفند: تذکر درمورد معطل ماندن شرکت‌های حفار به‌مدت دو ماه در پی اعلام طرح استقبال از بهار توسط شهرداری و درمورد اینکه منطقه ۲ شهرداری خارج از ضوابط برای طبقه‌های اضافه مجوز صادر می‌کند.

۲۰ اسفند: نطق پیش از دستور با موضوع باغ‌ها در فضای سبز (فاصله گرفتن از نخستین طرح جامعه تهران، همچنین اشاره جزئی و تفصیلی به باغ‌های منطقه یک، کن و روستاهای به جا مانده)

۲۰ اسفند: دفاع از طرح حفاظت از پارک پردیسان به‌عنوان یک پارک اختصاصی و اکولوژیکی

در دهه هفتاد زمین های ورزشی توسعه یافت

یکی از اعضای شورا در صحن علنی شورا بیان کرد روی کاغذ سیگار دستور تخریب باغها را می‌دادم، منظورشان من نبوده و شخص دیگری (شهردار وقت) در دهه هفتاد بود. دوم اینکه همه آنهایی که در شهرداری بودند و شاید الان نیز نیمی از آنها در شهرداری هستند، به نگاه من به شهر کاملاً آشنایی دارند. در دوران مدیریت بنده زمین‌های بدون استفاده و رها شده شناسایی شد، همچنین از روی بی‌سیم دستور داده می‌شد که فلان زمین پلاکلیف مانده، باید به‌سرعت تمیز، خاکبرداری و درختکاری یا برخی زمین‌ها به زمین ورزشی تبدیل شود. در زمان من ۱۴۰۰ زمین ورزشی ساخته شد. مرحوم آقای خطیب؛ مدیرکل تربیت بدنی برای این شهر بسیار زحمت کشید، ایشان در آن دوران همراه من بود. بودجه‌ای که برای این زمین‌ها در شهرداری گذاشته می‌شد و حمایتی که شهرداری می‌کرد؛ چهار برابر بودجه سازمان تربیت‌بدنی برای اداره کل آن در نظر گرفته شده بود...

بله، این کار از آن نوع کارهایی است که به امید پروردگار به نتیجه می‌رسد. ما هفت رود دره داریم که شریان‌های حیاتی و سبز و آبی این شهر هستند و در ایمن‌سازی شهر در زمان وقوع سیلاب و اتفاقات غیرمترقبه مؤثر هستند. همچنین فضای سبز، باز و محورهای آبی هستند که در مواقع بحرانی برای انتقال مورد استفاده قرار می‌گیرند. در حریم یکی از رود دره‌ها حدود ۶۰۰ خانواده وجود دارد، همان‌طور که در حال حاضر نیز هستند. آنها اعتراض داشتند که شهرداری قصد تخریب خانه‌های آنها را دارد و با پولی که به آنها می‌دهند، نمی‌توانند مسکنی خریداری کنند. جلساتی زیادی با مردم‌شورایاری و شهردار منطقه برگزار شد که طی جلسات؛ ایده‌هایی مطرح شد.

در نهایت تصمیم گرفته شد که آقای شهردار به جای اینکه برای خرید این خانه‌ها مبلغی پرداخت کنند، چندمکان در نقاط مختلف این مسیر که امکان برج‌سازی وجود دارد، در نظر بگیرد تا افراد به‌جای اینکه از این محله، به محله‌های دیگر بروند، در مکان مورد نظر مستقر شوند. همچنین به مردم فرصت داده شود که با تعدادی سازنده شریک شوند تا بتوانند در حد هزینه‌ای که دارند، برای خود خانه‌ای مهیا سازند. هدف ما این است که حدود ۶۰۰ نفر را بدون مسکن رها نکنیم و خوشبختانه مورد اقبال آنها قرار گرفته و خیلی از این مسئله خرسند شده و استقبال کردند. شهردار نیز قبول کردند و گفتند باید به مشاور طرح داده شود. در آن زمان معاون معماری و شهرسازی حضور داشت و این طرح را سفارش دادند. قرار شد این طرح به مشاوره که طرح جامع رود دره را اجرا می‌کند، ارائه داده تا این مورد انجام شود. سپس به کمیسیون ماده ۵ برود تا مراحل بعدی نیز تصویب شود.

● در مدیریت گذشته شهردای نیز چنین وعده‌ای به اهالی این منطقه داده و گفته بودند؛ اگر ما اینجا را از شما گرفتیم، در برابر آن به شما خانه داده می‌شود. آیا تضمینی برای اجرای این توافق جدید وجود دارد؟

اگر جناب آقای قالیباف به‌عنوان مدیر جهادی که خودشان بر این موضوع تأکید و باور دارند، عمل کنند، این سخن عملی خواهد شد.

● در سال ۱۳۹۴ فضایی ایجاد شد در مورد تخریب باغ‌ها، منتقدین شما این نکته را برجسته کردند که افرادی که مدعی باغ‌کشی هستند؛ پیش از این خود دستور قطع درخت‌ها را می‌دادند و حتی در صحن شورا گفته شد که در کاغذ سیگار دستور تخریب باغ‌ها داده شده، تحلیل شما درباره این مسائل چیست؟

قضایات با مردم است. اول اینکه دوستی که در صحن شورا بیان کرد روی کاغذ سیگار دستور تخریب باغ‌ها را می‌دادند، منظورشان من نبوده و شخص دیگری

(شهردار وقت) است. دوم اینکه همه آنهایی که در شهرداری بودند و شاید الان نیز نیمی از آنها در شهرداری هستند، به نگاه من به شهر کاملاً آشنایی دارند. در دوران مدیریت بنده زمین‌های بدون استفاده و رها شده شناسایی شد. همچنین از روی بی‌سیم دستور داده می‌شد که فلان زمین پلاکلیف مانده، باید به‌سرعت تمیز، خاکبرداری و

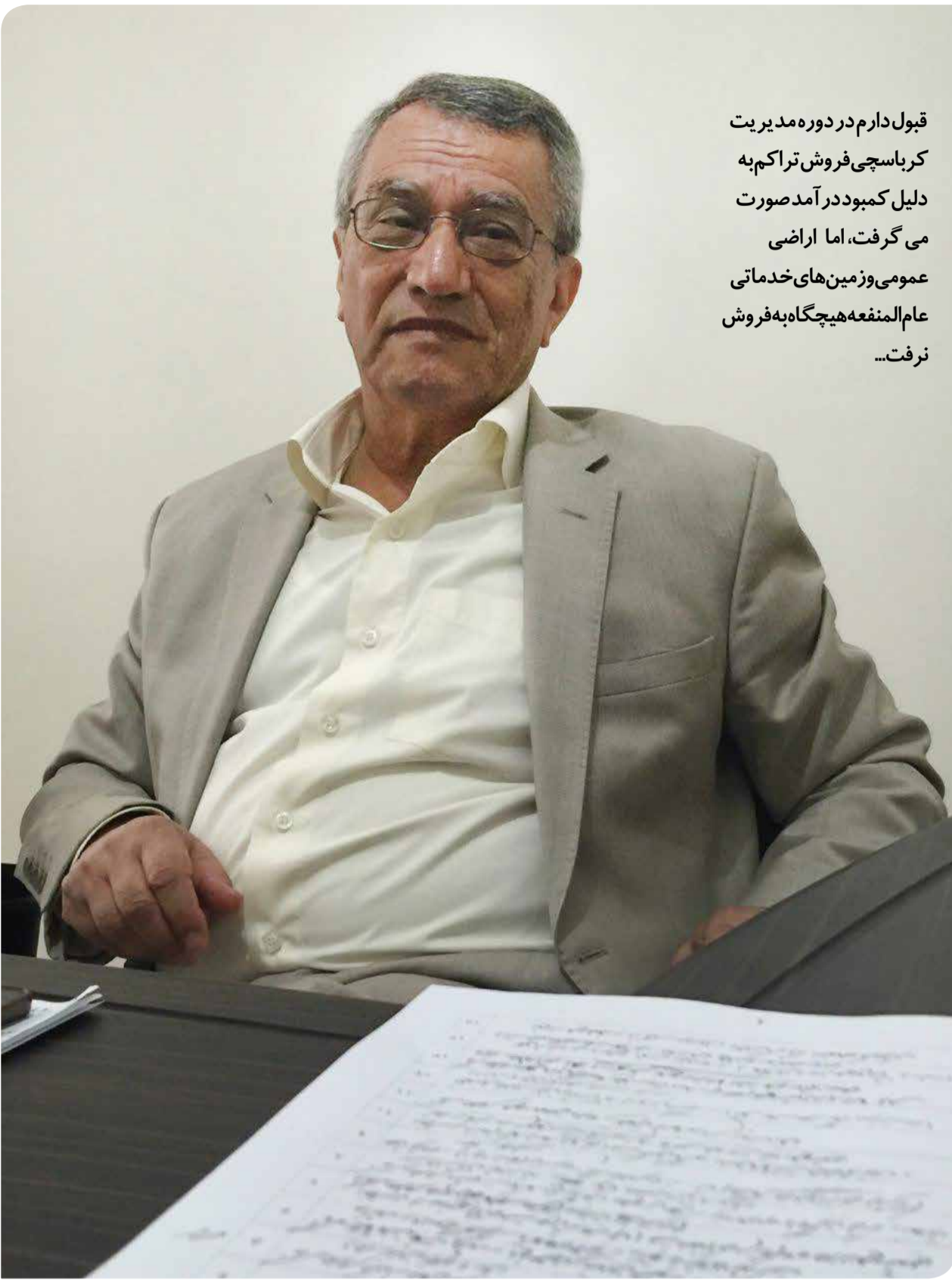
درختکاری یا برخی زمین‌ها به زمین ورزشی تبدیل شود. در زمان من ۱۴۰۰ زمین ورزشی ساخته شد. مرحوم آقای خطیب؛ مدیرکل تربیت بدنی برای این شهر بسیار زحمت کشید، ایشان در آن دوران همراه من بود. بودجه‌ای که برای این زمین‌ها در شهرداری گذاشته می‌شد و حمایتی که شهرداری می‌کرد؛ چهار برابر بودجه سازمان تربیت‌بدنی برای اداره کل آن در نظر گرفته شده بود. زمین‌های غیرقابل استفاده

را به زمین ورزشی تبدیل کرده و حتی از یک زمین کوچک هم نمی‌گذشتیم و درون آن میز پینگ‌پنگ می‌گذاشتیم و دور آن فنس کشی می‌کردیم. در آن دوران زمین‌هایی زیادی تبدیل به فضای سبز و پارک شد. بنابراین استدلال ما این بود؛ اگر مالکی وجود داشته باشد و مراجعه کند بگوییم؛ اگر سند رسمی دارید به دلیل احترام به حقوق مالکان در ازای آن زمینی به شما داده می‌شود و این زمین تبدیل به یک پارک شده است. بسیاری از این زمین‌ها به این علت که در دل محله‌ها بود، توسط مردم نگهداری می‌شد.

من بارها دیده‌ام زمین‌هایی که درختان آن ۲۲ ساله شده بودند. اما متأسفانه پس از چند سال بیشتر آنها به‌صورتی مدیریت شدند که در اغلب زمین‌های ورزشی و فضای سبز، ساخت‌وساز صورت گرفت و از بین رفتند.

نمی‌خواهم بگویم در دوران شهردار کنونی این اتفاق افتاد، بلکه در طول زمان این موارد پیش آمد.

ادامه در صفحه ۹...

قبول دارم در دوره مدیریت

کرباسچی فروش تراکم‌به

دلیل کمبود در آمد صورت

می‌گرفت، اما اراضی

عمومی وزمین‌های خدماتی

عام‌المنفعه هیچ‌گاه به فروش

نرفت...

خواهش کردم ترتیبی دهد که این خانه خریداری، حقوق مالک کامل پرداخت و تقدیم به مردم تهران شود تا برای هر چیزی که مردم می‌خواهند و مورد نیاز آن‌ها است، قابل استفاده قرار گیرد. ایشان گفتند این خانه متعلق به دوره پهلوی بوده و ارزشمند است. قبل از انقلاب اسلامی هزینه ساخت آن ۱۵ میلیون دلار شده و اسکلت و مصالح آن از فرانسه آمده است.

بنابراین پیشنهاد کردم به عنوان جایی که می‌تواند برای افراد ایرانی و گردشگران خارجی جاذبه داشته باشد، خریداری شود. موردی بوده که تاکنون رخ نداده، فقط کار را متوقف کرده و هنوز خریداری نشده است.

● **اختلاف‌نظری با مدیران شهری در مورد آمار درختان کاشته شده داشته‌اید؛ نتیجه آن چگونه بود؟**

سال‌ها در حوزه خدمات شهری کار کرده‌ام و در مورد این حوزه به‌طور کامل آگاهی دارم، حداقل ۹ سال معاون خدمات شهری و ۵ سال به عنوان نخستین معاون فرهنگی اجتماعی شهرداری بوده‌ام. بر اساس تجربه می‌گویم؛ آمار و اعدادی که در مورد کاشت درخت شهر تهران ارائه می‌شود، بسیار دور از واقعیت است. هر هکتار زمین برای تبدیل شدن به فضای سبز ۷۰۰ درخت نیاز دارد، اگر ۱۰ میلیون تقسیم بر ۷۰۰ شود، درمی‌یابید چند هکتار زمین برای توسعه فضای سبز نیاز است. همچنین اگر از گذشته تا حال حاضر این آمار و اعداد به‌همین صورت جمع زده شود، خواهید دید که چند برابرمساحت این شهر، درخت کاشته شده است، بنابراین طی تذکری این موارد را اعلام کردم.

● **در بهمن‌ماه ۱۳۹۳ از قرار گرفتن فضای سبزی در محله یوسف‌آباد در فهرست فروش املاک و مستغلات شهرداری تهران خبر داده و درخواست توقف این فروش را داشته‌اید.**

همان زمان اعلام کردند که این مسئله اشتباه شد و

گذشته تکرار شد. اکنون پرونده بوستان مادر در دو شعبه قوه قضائیه در حال رسیدگی است و به کمیسیون اصل ۹۰ نیز شکایت شده است. نهادهای مختلفی به شهرداری گفتند؛ این کار را متوقف کند، اما هنوز شهرداری آن را نپذیرفته است.

● **چرا این مسئله تبدیل به طرح سؤال نشد؛ زیرا ممکن بود منجر به استیضاح شود؟**

با طرح سؤال به نتیجه‌ای نخواهد رسید. فضای شورای شهر سیاسی‌تر از آن است که بتوان انتظار داشت کار تخصصی به سرانجام برسد.

● **آبان‌ماه سال ۱۳۹۳ درباره ساخت‌وسازها در اراضی عباس‌آباد تذکر داده و اظهار داشتید که اصل قانون را مورد سؤال قرار داده‌اند. چه اتفاقاتی بعد از آن رخ داده و الان در چه وضعیتی قرار دارد؟**

متأسفانه زمین‌های عباس‌آباد از گذشته(ساخت بانک سپه، استانداری و وزارت راه) مورد ساخت‌وساز قرار گرفته است؛ حدود ۱ میلیون از ۳ میلیون مترمربع زمین‌های آنجا در اختیار مصلی قرار گرفت. خوشبختانه

در یک مقطع مقام معظم رهبری مسئله این زمین‌ها را مطرح و اعلام کردند؛ آنجا باید مجموعه فرهنگی با صبغه فضای سبز شود و از آن به بعد بود که برای آن طرح تدوین کردند؛ ولی هنوز مورد دست‌اندازی قرار گرفته و ساخت‌وسازهایی صورت می‌گیرد که نباید صورت بپذیرد.

● **آیا در دی‌ماه ۱۳۹۳ درباره ساختمان معروف به خانه بزرگ تهران و صدور مجوز برج ۸ طبقه تجاری در آن مکان تذکر داده‌اید؟**

بله، خانه‌ای در انتهای شمال غربی بلوار آفریقا (نلسون ماندلا) که خانه بزرگی با دیوارهای سنگی بزرگ است، قرار دارد. به آقای شهردار تهران تذکر ندادم، بلکه اطلاع دادم که این خانه قرار است تخریب شود و به جای آن یک ساختمان ۸ طبقه تجاری ساخته شود، ازوی

گذشته تکرار شد. اکنون پرونده بوستان مادر در دو شعبه قوه قضائیه در حال رسیدگی است و به کمیسیون اصل ۹۰ نیز شکایت شده است. نهادهای مختلفی به شهرداری گفتند؛ این کار را متوقف کند، اما هنوز شهرداری آن را نپذیرفته است.

● **چرا این مسئله تبدیل به طرح سؤال نشد؛ زیرا ممکن بود منجر به استیضاح شود؟**

با طرح سؤال به نتیجه‌ای نخواهد رسید. فضای شورای شهر سیاسی‌تر از آن است که بتوان انتظار داشت کار تخصصی به سرانجام برسد.

● **آبان‌ماه سال ۱۳۹۳ درباره ساخت‌وسازها در اراضی عباس‌آباد تذکر داده و اظهار داشتید که اصل قانون را مورد سؤال قرار داده‌اند. چه اتفاقاتی بعد از آن رخ داده و الان در چه وضعیتی قرار دارد؟**

متأسفانه زمین‌های عباس‌آباد از گذشته(ساخت بانک سپه، استانداری و وزارت راه) مورد ساخت‌وساز قرار گرفته است؛ حدود ۱ میلیون از ۳ میلیون مترمربع زمین‌های آنجا در اختیار مصلی قرار گرفت. خوشبختانه

در یک مقطع مقام معظم رهبری مسئله این زمین‌ها را مطرح و اعلام کردند؛ آنجا باید مجموعه فرهنگی با صبغه فضای سبز شود و از آن به بعد بود که برای آن طرح تدوین کردند؛ ولی هنوز مورد دست‌اندازی قرار گرفته و ساخت‌وسازهایی صورت می‌گیرد که نباید صورت بپذیرد.

● **آیا در دی‌ماه ۱۳۹۳ درباره ساختمان معروف به خانه بزرگ تهران و صدور مجوز برج ۸ طبقه تجاری در آن مکان تذکر داده‌اید؟**

بله، خانه‌ای در انتهای شمال غربی بلوار آفریقا (نلسون ماندلا) که خانه بزرگی با دیوارهای سنگی بزرگ است، قرار دارد. به آقای شهردار تهران تذکر ندادم، بلکه اطلاع دادم که این خانه قرار است تخریب شود و به جای آن یک ساختمان ۸ طبقه تجاری ساخته شود، ازوی

کارنامه سال ۹۳

● **۲۵ فروردین:** تذکر در مورد تبدیل شدن بخش وسیعی از شهر تهران به کارگاه‌های ساختمانی که این مساله مشکلاتی را در شهر به وجود آورده و اعتراضات مردمی را در خصوص رفت‌وآمد خودروهای بزرگ برای حمل‌ونقل مصالح در سطح شهر به همراه داشته است.

● **۲۵ فروردین:** تذکر در مورد ساماندهی کاریزها و قنوات تهران و اشاره به مخالفت سازمان آب و فاضلاب منطقه‌ای با مصوبه شورای شهر تهران در این رابطه

● **دوم اردیبهشت:** اشاره به تغییر کاربری زمین ۷ هکتاری که در طرح جامعه و تفصیلی اول فضای سبز بوده است.

● **نهم اردیبهشت:** درخواست نماینده‌های شورای شهر برای حضور در مجمع تشخیص مصلحت نظام و تقاضای تحقق مدیریت واحد شهرداری در برنامه ششم توسعه کشور (در این جلسه دکتر محسن رضایی در جلسه شورا حضور داشت)

● **نهم اردیبهشت:** انتقاد از عدم توجه به وضعیت نیروی انسانی و کارگران شرکت واحد

● **شانزدهم اردیبهشت:** تذکر همراه با ارائه تصویر از قطع درختان، تغییر کاربری و... باغ نور و بوستان مادر واقع در منطقه ۵

در هفته‌های اخیر دو بار خدمت شهردار تهران تذکر دادم که کاربری این بوستان نباید از فضای سبز به برج‌سازی تغییر کند، ولی پاسخی نشنیدیم. هرچند علاقمند نبودم مسایل رسانه‌ای شود ولی در مقابل این بی‌اعتنایی دو بار هم نامه نوشتم و خواهش کردم شهردار دستور دهد از این کار خلاف جلوگیری شود، ولی هیچ جوابی دریافت نکردیم. پهنه این بوستان در طرح جامع و تفصیلی، پهنه سبز است و قرار است در ۷ هکتار اراضی یاد شده، بوستان مادر ساخته شود، بنابراین شورای شهر انتظار داشت آقای قالیباف

دستور بررسی این مسئله و توقف کار را صادر کند، ولی این کار انجام نشده، هر چند ما علاقمندیم بین نمایندگان مردم در شورای شهر و شهرداری تعامل برقرار باشد، ولی ظاهراً عملیات خلاف قانون در این زمین همچنان ادامه دارد.

● **۲۰ اردیبهشت:** تذکر در مورد بوستان مادر که به‌مدت ۲۰ سال در آنجا درختان کاشته شده و مورد استفاده عموم بوده است، اما مقام قضایی رأی به نابودی آنجا داده و انتقاد از اجرای آن و قطع ۱۳۰ تا ۱۴۰ درخت در بوستان

● **۱۰ تیر:** انتقاد از عدم توجه به دلایل به‌وجود آمدن حجم بالای بدهی‌های شهرداری تهران و طرح این مطلب که هیچ‌وقت سؤال نشده که چرا این میزان بدهی به‌وجود آمده است!

● **۱۷ تیر:** انتقاد از کم‌رنگ شدن طرح شهردار مدرسه در آموزش و پرورش (در زمان حضور آقای فانی؛ وزیر آموزش و پرورش در جلسه شورا)

● **۲۵ شهریور:** دفاع از طرح الزام شهرداری به تملک خانه‌ای موسوم به بوشهری‌ها (واقع در منطقه ۱۲) و نام‌گذاری آن به‌نام خلیج فارس و معرفی مشاوره که تمام خانه‌های قدیمی تهران را شناسایی کرده است.

● **یک مهر:** تذکر در خصوص وضعیت وخیم فضای سبز و باغ‌های تهران، همچنین اشاره به برخی املاک که درختان آن توسط اداره اوقاف قطع شده است، انتقاد شدید از مصوبه برج باغ، اشاره به پلاک‌هایی در خیابان آقابزرگی و اعلام آمادگی برای باغ‌گردی در تهران (تذکر مجدد در مورد بوستان مادر و تأکید بر اینکه این حرف کارشناسی است و سیاسی نیست!)

● **ششم آبان:** ارائه گزارش تصویری بوستان مادر توسط شهرداری منطقه ۵(با حضور شهردار تهران)، همچنین سؤال در این مورد که در کدام پلاک درخت قطع شده است و به دستور چه کسی؟ انتقاد از اینکه شهردار منطقه به اصل موضوع نپرداخته و فقط ۲۰ سؤال مطرح کرده و اظهار داشتند که کتمان حق و حقیقت کار نلشایستی است.

● **۲۶ آبان:** تذکر در خصوص ساماندهی بازار بزرگ تهران و اشاره به آتش‌سوزی‌های این مکان و درخواست طراحی ایمن شهری برای بازار تهران به عنوان قطب اقتصادی کشور.

● **۲۶ آبان:** تذکر در مورد عملکرد شرکت نوسازی اراضی عباس‌آباد و طرح این مطلب که مدیریت آنجا باید ارتقا یابد و اشاره به این مطلب که ساخت‌وسازها در این اراضی اصل قانون را مورد سؤال قرار داده است.

● **چهارم آذر:** تذکر به شهردار تهران در مورد لزوم طی مراحل قانونی در تعیین مرز حریم و محدوده شهر تهران و اعتراض به یکی از مدیران شهرداری در این مورد

● **چهارم آذر:** دفاع از ارئه طرح واگذاری بهره‌برداری از نمایشگاه بین‌المللی شهر آفتاب به بخش خصوصی و اشاره به طرح موفق روزنامه همشهری در واگذاری به بخش خصوصی

● **۱۱ آذر:** انتقاد از هزینه‌های شهرداری در کربلا و طرح این موضوع که تمام عوارضی و درآمدهای شهرداری باید در همان شهر مصرف و هزینه شود (در زمان بررسی اعتراض فرمانداری درباره خدمت‌رسانی به زائرین در عتبات)

● **نهم دی:** نقلی پیش از دست‌نویس موضوع حفظ و صیانت از باغ‌های تهران و انتقاد از مصوبه برج باغ

● **۲۳ دی:** تذکر به شهردار تهران و درخواست حفظ ساختمان معروف به خانه بزرگ تهران؛ به‌علت صدور مجوز برج ۸ طبقه تجاری در آنجا

● **۲۳ دی:** انتقاد از آمارهای مربوط به کاشت درخت در تهران توسط معاونت خدمات شهری و اشاره به اینکه این آمارها مورد قبول افراد جامعه نیست

● **هفتم بهمن:** انتقاد از قرار دادن فضای سبز واقع در یوسف‌آباد در فهرست فروش املاک و مستغلات شهرداری تهران و درخواست از شهردار برای توقف فروش فضاهای سبز

● **۲۸ بهمن:** انتقاد از بی‌توجهی به مسئله حریم شهر تهران و درخواست برای تعیین تکلیف آن

● **۱۲ اسفند:** انتقاد از فرایند تصویب بودجه سازمان‌های شهرداری و طرح این نکته که تبصره‌های بودجه با اساسنامه‌ها مغایرت دارد(به عنوان مثال شرکت شهروند برای سامان‌دهی بازار بوجود آمد نه تأمین‌کننده درآمد و انتقاد از هم‌پوشانی ۱۲۰۰۰ میلیاردی بودجه شهرداری و سازمان‌ها).

● **۱۹ اسفند:** انتقاد از برگزاری همایش و خطابه به‌جای عمل در مسئله محیط زیست و تخریب باغ‌ها و عدم توجه به تذکرها در مورد بوستان مادر

● **۲۶ اسفند:** انتقاد از واگذاری بخشی از پارک شقایق به حوزه علمیه توسط شهرداری منطقه ۱۸

شورای شهر نام محله های قدیمی را بی دلیل تغییر ندهد

آنچه به محله دزاشیب مرتبط می‌شود، تغییر نام این محله قدیمی به حکمت است. در این رابطه از دوره اول شورایاری با شهرداری منطقه، شورای شهر و مراکز مرتبط مکاتبه شد. جالب است بدانید که حسینعلی‌خان حکمت وزیر معارف دوران پهلوی بوده که در محله قیصریه خانهای داشته و اکنون منطقه دزاشیب به نام ایشان (حکمت) تغییر نام داده شده است.

چرا باید محله‌ای که حدود ۹۰۰ سال قدمت دارد، به این صورت تغییر نام داده شود؟ به‌تازگی نامه‌ای با ۱۱ بند به آقای طلایی ارائه شده با این مضمون که برگرداندن نام دزاشیب به این محله قدیمی یکی از درخواست‌های مکرر ساکنان محله است. چراکه به علت تکیه قدیمی که در این منطقه قرار دارد، نام دزاشیب بر آن نهاده شده است...

August 6, 2016 WWW.padidehshahr.com Telegram:@padidehshahr Instagram:padidehshahrweekly

درفشست خبری «پدیده شهر» با دبیران شورایاری منطقه یک شهر تهران مطرح شد:

اداره پایتخت با آسمان فروشی

منطقه یک در تسخیر بلند مرتبه ها

و قتی صحبت از شمال شهر تهران می‌شود، بی‌درنگ یاد رفاه، آسایش و یک زندگی آرام می‌افتیم. اما وقتی پای صحبت شورایاران منطقه یک می‌نشینیم این باورمان خدشه دار می‌شود. شورایاران صاحب صلاحیت ترین افراد برای توصیف و تشریح مسایل هر محله و منطقه می‌باشند. آنها با انشرف بر مسائل و مشکلات و بیان صادقانه و دقیق، فرصتی ارزشمند برای مسئولان ایجاد می‌کنند تا بدون صرف هزینه‌های زیاد و اتلاف وقت به سراغ مسائل مورد درخواست شهروندان رفته و مدیریتی کارآمد داشته باشند. هفته‌نامه پدیده شهر قصد دارد، این فرصت را در اختیار شورایاران و مدیران شهری قرار دهد تا هم کامی برای معرفی هر چه بهتر توانمندی‌های شورایاری و هم دریچه‌ای برای تثبیت جایگاه ایشان و از طرفی هم مسئولان شهری و شورایاران در کنار هم راهگشای مشکلات شهروندان باشند. در این راستا قصد داریم به‌طور مرتب گزارشات میدانی از مناطق ۲۲گانه و محلات شهر تهران تهیه و منتشر کنیم. روز چهارشنبه دوم تیرماه ۱۳۹۵ نخستین نشست خبری دبیران شورایاری منطقه یک با سردبیر هفته‌نامه پدیده شهر در سالن معاونت اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه برگزار شد. در این نشست چهارساعته مطالب متنوعی از مشکلات، اقدامات و دیدگاه‌های فکری مطرح شد. آنچه در این میان از هر عنوانی بیشتر خودنمایی می‌کرد: ناراضیاتی شورایاران از توسعه ناموزون ساختمان‌ها و افزایش بی‌رویه ساخت و سازهای تجاری و مسکونی بود. شورایاران منطقه یک بر این باورند: شهر با درآمد‌های حاصل از فروش تراکم در حال اداره شدن است، به عبارتی آسمان شهر فروخته می‌شود تا زمین اداره شود.

در منطقه شمیران تمام محله‌ها هویت دارند

دبیر دبیران منطقه یک در ابتدای این نشست به معرفی محله‌های منطقه پرداخت و ضمن برشماری مختصات تاریخی آنها گفت: ۲۷ محله در منطقه شمیران وجود دارد که همگی آنها دارای بافت و پیشینه تاریخی هستند و شاید حدود ۵ محله باشد که به تازگی ایجاد شده و قدمتی به اندازه تاریخ شمیرانات ندارند. وی با نراحتی از گذر بزرگراه‌ها و اتوبان‌ها از منطقه شمیران عنوان کرد: تعدادی بزرگراه در منطقه شمیران وجود دارد که گسست اجتماعی در این منطقه ایجاد کرده‌اند. در عین حال ۵ رود دره از ۷ رود دره شهر تهران در منطقه یک واقع شده‌اند که این رود دره‌ها از معضلات مهم منطقه می‌باشند. دبیر دبیران منطقه یک در ادامه به طرح مشکلات کلان منطقه پرداخت و گفت: مترو تجریش، حفاظت از باغ‌های باقی مانده، موضوعات فرهنگی، اجتماعی و ورزشی، ساخت‌وسازهای منطقه و مشکلاتی که

ایجاد کرده‌اند. مشکلات طرح تفصیلی و معضل ترافیک و حمل‌ونقل، از دیگر مسائل مهم و مورد توجه در منطقه هستند. اعرابی فقدان پارکینگ طبقاتی مناسب در سطح منطقه را از دیگر معضلات منطقه خواند و یادآور شد: اغلب برندهای معروف در خیابان‌های تجریش قرار دارند و این مساله باعث شده تا این منطقه به عنوان یکی از مراکز خرید بزرگ تولیدکنندگان معتبر مورد توجه شهروندان قرار گیرد؛ اما به علت نبود پارکینگ افراد مجبور هستند خودروهای خود را در کوچه‌ها پارک کنند که این روند موجب ترافیک و مشکل در رفت‌وآمد ساکنان این محله شده است.

وی در ادامه صحبت‌های خود با بیان ویژگی‌ها و جایگاه شورایاری‌ها تاکید کرد: غیردولتی، غیرسیاسی، غیرمتمرکز، مشارکت جویانه، داوطلبانه و در نهایت خودگردان بودن از مولفه‌های اصلی شورایاری هاست و در صورتی که این شش اصل رعایت نشود، حقوق شورایاران نقض خواهد شد. عضو سه دوره شورایاری‌های منطقه یک در ادامه به طرح انتظارات خود از اعضای شورای شهر تهران پرداخت و توضیح داد: یکی از مطالبی که تمایز داریم به گوش دوستان شورای شهر برسد؛ این است که از ما در راستای آبادانی شهر و محله‌ها کمک بگیرند، چراکه ما بیش از دیگران به جزئیات محله‌ها اشراف داریم. اعضای شورای شهر باید به این مسئله کمی بیندیشند که شورا و شورایاران در کنار یکدیگر می‌توانند تهران را به شهری زیبا تبدیل کنند.

اعرابی ضمن انتقاد از اعضای شورای شهر تهران بیان کرد: گلايه‌مند هستم که اعضای شورای شهر به جز آقای حقانی، شورایاری‌ها را در اداره شهر به حساب نیاورده و عملکرد آن را خیلی جدی تلقی نمی‌کنند، این مورد در حالی است که شورایاران با تمام دقت به سخنان همکاران در شورای شهر به‌خوبی عمل می‌کنند.

وی ادامه داد: خانم پروین احمدی‌نژاد در دوره ۷ ساله‌ای که مسئول پهنه شمال بود، در نظر داشت تا کارهای زیادی در آن حوزه انجام دهند؛ اما در طول این سال‌ها فقط وقت شورایاری را گرفته و هیچ اقدامی انجام ندادند.

دزاشیب را حکمت نخوانید!

در ادامه این نشست محمد وارسته‌پور دبیرشورایاری محله حکمت با برشمردن کاستی‌های منطقه حکمت (دزاشیب) بیان کرد: یکی از اصلی‌ترین دغدغه‌های شورایاری فقدان جایگاه مشخص بعد از چهار دوره فعالیت است. حتی ابتدایی‌ترین وعده‌هایی که مدیریت شهری اعم از اعضای شورای شهر یا مدیران شهرداری در جلسات

خود به شورایاری مطرح کردند، تاکنون به مرحله اجرا نرسیده‌اند. از این دست موارد می‌توان به وعده ساخت گورستان در منطقه شمیران اشاره کرد که در دوره‌های مختلف بر اجرای این طرح تاکید شده؛ اما هیچ‌گاه اجرا نشده است. مسئله بعدی که بسیار اهمیت دارد؛ توسعه مترو است. بعد از راه‌اندازی ایستگاه مترو تجریش علاوه بر شلوغ شدن این منطقه، امنیت نیز کاهش پیدا کرده است. نیروی انتظامی از برخورد با خلاف‌کاران ناتوان شده؛ زیرا این افراد بومی منطقه شمیرانات نیستند و نمی‌توانند با آن‌ها برخورد جدی داشته باشند!

شورایار منطقه حکمت (دزاشیب) با توضیح درمورد نام محله دزاشیب گفت: آنچه به این محله مرتبط می‌شود، تغییر نام این محله قدیمی به حکمت است. در این رابطه از دوره اول شورایاری با شهرداری منطقه، شورای شهر و مراکز مرتبط مکاتبه شد. جالب است بدانید که حسینعلی‌خان حکمت وزیر معارف دوران پهلوی بوده که در محله قیصریه خانهای داشته و اکنون منطقه دزاشیب به نام ایشان (حکمت) تغییر نام داده شده است!

مسئولان شورایار منطقه یک با بیان اینکه چرا باید محله‌ای که حدود ۹۰۰ سال قدمت دارد، به این صورت تغییر نام داده شود؟ افزود: به‌تازگی نامه‌ای با ۱۱ بند به آقای طلایی ارائه شده با این مضمون که برگرداندن نام دزاشیب به این محله قدیمی یکی از درخواست‌های مکرر ساکنان محله است. چراکه به علت تکیه قدیمی که در این منطقه قرار دارد، نام دزاشیب بر آن نهاده شده است.

حجت‌السلام علی‌صفر چیذری دبیر شورایاری محله نفت دیگر سخنران این نشست بود. وی در ابتدا ضمن اشاره به سابقه فعالیت ۱۲ ساله خود در محله نفت توضیح داد: یکی از کارهایی که در این محله اجرا شده، ساخت مسجدی در این محله وجود نداشت و با پیگیری‌هایی که انجام شد؛ مقدمات کار فراهم شد و اکنون در مرحله عملیات عمرانی قرار دارد. درعین حال فعال‌سازی سازه‌های محله در ماه مبارک رمضان، تأسیس غرفه‌های فرهنگی از دیگر اقدامات محله نفت است. وی ضمن انتقاد از بی‌توجهی مسئولان به مکاتبات شورایاران افزود: ادب حکم می‌کند نامه‌هایی که برای مسئولان نوشته می‌شود، حداقل احترام قائل شوند و به آن پاسخ دهند، حتی اگر جواب منفی باشد. تنها روحانی شورایار منطقه یک در ادامه گفت: یکی از بزرگ‌ترین مشکلات منطقه نبود امکانات لازم در مواقع بحرانی مانند سیل و زلزله است. چیذری

آب آلوده سد با کلر تصفیه نمی‌شود!

حجت‌السلام علی‌صفر چیذری دبیر شورایاری محله نفت دیگر سخنران این نشست بود. وی در ابتدا ضمن اشاره به سابقه فعالیت ۱۲ ساله خود در محله نفت توضیح داد: یکی از کارهایی که در این محله اجرا شده، ساخت مسجدی در این محله وجود نداشت و با پیگیری‌هایی که انجام شد؛ مقدمات کار فراهم شد و اکنون در مرحله عملیات عمرانی قرار دارد. درعین حال فعال‌سازی سازه‌های محله در ماه مبارک رمضان، تأسیس غرفه‌های فرهنگی از دیگر اقدامات محله نفت است. وی ضمن انتقاد از بی‌توجهی مسئولان به مکاتبات شورایاران افزود: ادب حکم می‌کند نامه‌هایی که برای مسئولان نوشته می‌شود، حداقل احترام قائل شوند و به آن پاسخ دهند، حتی اگر جواب منفی باشد. تنها روحانی شورایار منطقه یک در ادامه گفت: یکی از بزرگ‌ترین مشکلات منطقه نبود امکانات لازم در مواقع بحرانی مانند سیل و زلزله است. چیذری

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

۵

شورایاری

۱۲ صفحه ۵ سال سوم ۵ دوره جدید، شماره: ۲۴ شنبه ۱۶ مرداد ۱۳۹۵

پدیده

تأثیر رسانه‌ها بر فعالیت شورایاری‌ها به عنوان یک گروه اجتماعی

شهرها امروزه به همان میزان که نمایانگر عدالت خواهی، ظلم ستیزی، مردم‌سالاری و شهروندمداری هستند، به روشنی جلوه‌گر عمق فقر فرهنگی، اقتصادی، عدالتی، برنامه‌ریزی، مدیریتی و صورت‌های گوناگون آسیب‌های اجتماعی نیز هستند. راه در امان ماندن از آسیب‌ها و رسیدن به راه حل منطقی در اداره امور شهر، وجود سازو کارهای نام‌گروه‌های اجتماعی است که به صورت ساختارمند در کنار مدیران با هدف نظارت بر عملکرد، مشورت‌دهی و جلب مشارکت شهروندان حضور داشته باشند.

ابراهیم علی‌پور کارشناس ارشد مطالعات فرهنگی و رسانه

هر کدام از گروه‌های اجتماعی منطق شکل‌گیری مشخصی دارند. آنچه در عمل رخ می‌دهد حاکی از آن است که اکثر فعالیت این گروه‌ها با موفقیت نسبی همراه است و توفیق چندانی کسب نمی‌کنند. یکی از دلایل این امر عدم دسترسی مناسب به رسانه‌ها و یا نداشتن رسانه توانمند می‌باشد. اینکه چگونه گروه‌های اجتماعی و رسانه‌ها از یکدیگر تأثیر می‌پذیرند و رسانه‌ها در تداوم فعالیت، انجام بهتر وظایف و یا تضعیف گروه‌های اجتماعی چه تأثیری دارند، در دهه‌های اخیر مورد توجه اندیشمندان حوزه علوم ارتباطات و مطالعات فرهنگی قرار گرفته است. در کشور ما این موضوع کمتر مورد توجه واقع شده و به اهمیت آن پرداخته نشده است. به همین خاطر قصد دارم از منظر شورایاری‌ها نگاهی به این مقوله مهم رسانه‌ها داشته باشم.

شورایاری‌های شهر تهران بعنوان یک گروه اجتماعی ساختارمند که شانزده سال از فعالیت خود را پشت سر گزارده، گزینه مناسبی برای مطالعه در این خصوص هستند. نگارنده با توجه به تجربه زیست خود به عنوان یک شورایار همواره شاهد آن بوده‌ام که، شورایاران در برقراری ارتباط میان گروهی و برون‌گروهی و استفاده از ظرفیت‌های رسانه‌ای ناموفق بوده‌اند. اما با ظهور شبکه‌های مجازی در سال‌های اخیر و خصوصاً تلگرام در سال ۱۳۹۴ به نحو معناداری فعالیت شورایاری و سطح ارتباطات ایشان بهبود یافته است. اهمیت این امر به تأثیر مستقیم کیفیت و حجم ارتباطات گروه‌های اجتماعی در ایجاد تغییرات در جامعه باز می‌گردد. با این ترتیب لزوم توجه جدی به سرنوشت جامعه و ایجاد تغییرات مثبت و ماندگار روشن می‌شود. تغییراتی که توسط گروه‌های اجتماعی و در سطح میانی شکل می‌گیرد. گروه‌های اجتماعی فارغ از فراز و نشیب‌های پیش‌رو برای تشکیل شدن، حفظ و بقای خود نیازمند گسترش ارتباط میان گروهی و جذب مخاطبان بیشتر می‌باشند، تا بتوانند تغییرات لازم در بهبود وضعیت جامعه را رقم بزنند و لاجرم در این مسیر به رسانه‌های ارتباطی نیاز دارند. از طرفی دسترسی و یادداشتن رسانه‌های جمعی کار سهل و ساده‌ای نیست، به لحاظ اینکه رسانه‌های جمعی فعال و توانمند نیز اهداف خاص خود را دارند و در تلاشند به قدرت بیشتری دست یابند. طبیعی است که رویکردهای هر کدام از این رسانه‌ها به برخی از گروه‌های اجتماعی نزدیک‌تر و یا برعکس از آنها فاصله‌زادی داشته باشد. اینکه رسانه‌ها به سادگی فرصت خود را در اختیار گروه‌های اجتماعی قرار نمی‌دهند و گروه‌ها برای دسترسی به این فرصت‌ها نیاز به تلاش برای ارتباط مناسب با رسانه‌ها بر خود دارند. این مسئله به پیچیدگی موضوع می‌افزاید. داشتن یک رسانه مستقل و فراگیر مستلزم برخورداری از فاکتورهای مالی، سیاسی، حمایتی، دانش تخصصی و... است، که معمولاً گروه‌های اجتماعی فاقد آن می‌باشند. بر این اساس گروه‌های اجتماعی مجبورند برای دستیابی به قدرت از طرق مختلف خود را توانمند نمایند، به نحوی که حتی نتوانند توجه و نظر رسانه‌ها را به سوی خود جلب کنند. گروه‌ها برای دستیابی به قدرت سعی می‌کنند از اقلیت به اکثریت تبدیل شوند و رسانه ابزار معرفی و هویت‌یابی گروه‌ها می‌شود و رقابت شکل می‌گیرد. این بدان معناست که وقتی گروهی به قدرت می‌رسد حتماً در مقابل آن گروهی بوده که این گروه از آن عبور کرده و به قدرت رسیده است. شورایاری‌ها در این میدان رقابت فرصت‌های خود را از دست داده‌اند و عملاً نتوانسته‌اند تفکر عمومی ناشناخته‌ها هستند. نکته دیگری که وجود دارد، این است که خود شکل‌گیری یک گروه اجتماعی مستلزم فراهم نمودن بسترهای لازم در جامعه است، مشارکت اجتماعی در قالب یک گروه از ابتدا نیازمند تعریف صحیحی از روابط اجتماعی و شکل‌گیری و ساختار بندی انواعی از صفت‌ها و شالوده‌های فرهنگی است که افراد را به عناصری مسئول و اجتماعی بدل می‌سازد. البته این مسئله یک رابطه دو سویه است و در این خصوص وجود رسانه‌ها برای گروه‌های اجتماعی اجتناب‌ناپذیر است. در این باب شورایاری‌ها می‌توانند در ارتقای مشارکت اجتماعی و فرهنگی و ایجاد تغییرات مثبت رفتاری در جامعه نقش برجسته‌ای داشته باشند.

در واقع مشارکت شهروندان در اداره امور شهرها همچون پیوستاری است که در یک سوی آن معنا و مضمون مشارکت، محدود به آگاهی مردم از اتفاقاتی است که در شهر می‌گذرد و در سوی دیگر آن آگاهی آنها از حقوق و تکالیف شهروندی و درک معنای واقعی مشارکت که همان مداخله آنان در تصمیم‌گیری‌ها و سهیم شدن در قدرت تلقی می‌شود همچنين نظارت بر عملکرد مدیران شهری تجلی می‌یابد.

از سال ۱۳۷۸ که شورایاری شکل گرفت تا سال ۱۳۹۵ فعالیت رسانه‌ای شورایاری‌ها در حضور در نشریه داخلی شورایاری‌ها و همشهری محله داشته‌اند. اما رسانه ملی هیچگاه توجه جدی به شورایاری‌ها نداشتند و همواره آنها را نادیده گرفته است. اما اخیراً فضای مناسبی از سوی برخی از مطبوعات برای شورایاری‌ها شده و تعدادی از آنها اقدام به درج مقالات و یادداشت شورایاران نموده‌اند. ولی حجم این فعالیت‌ها خیلی چشم‌گیر و مشهود نبود.

در این میان هفته‌نامه وزین پدیده شهر گوی سبقت را از دیگر رسانه‌ها روده و با اختصاص بخشی از ظرفیت‌های خود به شورایاری‌ها به صورت ثابت از این مهم استقبال کرده، امید است شورایاران از این طریق بتوانند در عرصه رسانه‌ای حضور خود را پررنگ و جایگاه خود مدیریت شهری تثبیت نمایند و بر تصمیمات مسئولین تأثیر گزار باشند و نظر مطبوعات دیگر را نیز به سمت خود جلب نمایند.

در بخش دیگری از سخنان خود به مساله بحران آب اشاره کرد و یادآور شد: یکی دیگر از مسائل مهم منطقه، آلوده بودن آب‌های سد لتیان و کرج است. هرچند مهندسان عنوان کرده‌اند، آب‌ها را میکروبی زدایی می‌کنند و سپس در اختیار مردم قرار می‌دهند!

شورایار منطقه نفت در ادامه به سوخته شدن سطح وسیعی از محله صدف در نتیجه آتش‌سوزی اشاره کرد و گفت: مهم‌ترین اتفاقی که در محله صدف افتاد این بود که بخش وسیعی از این منطقه به دلیل بی‌احتیاطی معناتان در حین استعمال مواد به آتش کشیده شد و متأسفانه با توجه به بافت قدیمی این محله؛ آتش‌نشانی به راحتی نتوانست وارد شده و آتش را مهار کند.

چیذری در بخش پایانی سخن خود به استفاده از سنگ برای جابجایی و حمل مواد مخدر در سطح محله اشاره کرد و گفت: از دیگر موارد که مسئولان باید به آن توجه کنند وجود سه‌گانه در محله است. زمانی که افراد برای ادای فریضه نماز صبح به مسجد می‌روند، شاهد حمل‌ونقل مواد مخدر توسط این حیوانات هستند. این مورد به پلیس و ارگان‌های مختلف بیان شده؛ ولی هنوز کاری صورت‌نپذیرفته است.

شورایاری اداره نیست، بلکه یک نهاد مردمی است

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

مهندس کاشانی دبیر جوان شورایاری محله اراج

چرا عوارض شهری مردم شمیران در جاهای دیگر هزینه می شود؟

هزینه‌ها و عوارضی که در منطقه شمیران پرداخت می‌شود باید به‌صورت خدمات، برای مردم محله‌های آن هزینه شود؛ به ما ارتباطی ندارد که شهرهای خرمشهر و آبادان هنوز آباد نشده اند. آن‌ها باید تاوان چه چیزی را بدهند؟! بسیاری از مردم ساکن شمیرانات در دوران جنگ با حضور در جبهه‌ها دین خود را نسبت به خاک کشور و نظام جمهوری اسلامی ایران ادا کرده‌اند. اعتبارات محله‌ها چه می‌شود؟ سند توسعه هم که به‌دست فراموشی سپرده شده است. در دوره‌های گذشته کارهای شورایاری خیلی بهتر پیش می‌رفت؛ ولی در حال حاضر فقط جنبه سیاسی گرفته و از عمران محله به عنوان هدف اصلی خود، دور شده است...

شورایاری‌ها سیاه لشکر نیستند

حذرت نیک و بد ما نوشته خواهد شد. زمانه را سندی و دفتری و دیوانی است

درخواست‌های شورایاری منطقه یک

دکتر سیدمهدی اعرابی دبیر هیئت‌رئیس شورایاری منطقه یک

۱- مترو

گرچه در دوران اخیر ساکنین منطقه یک و بلکه پایتخت نشینان از نعمت شبکه مترو کمابیش بهره مند شده‌اند و با گذشت زمان میزان این بهره مندی هر روز بیش از پیش رو به افزایش است. با اینهمه ساکنین محلات غربی منطقه یک نظیر محلات اوین، درکه، کوهسار، ولنجک، محمودیه، زعفرانیه، باغ فردوس و وجود سازمان‌ها و موسسات مهم و بزرگی همچون ساختمان اجلاس سران، دانشگاه‌های شهید بهشتی، علوم پزشکی و علوم بهزیستی، وزارت جهاد کشاورزی، نمایشگاه‌های بین‌المللی، باشگاه انقلاب، هتل‌های بین‌المللی و بیمارستان‌های تخصصی و فوق تخصصی، رود دره‌های واقع در این قسمت شهر که روزانه ده‌ها و بلکه صدها هزار نفر از شهروندان تهرانی و غیرتهرانی از امکانات و فضای این مکان‌ها در سطوح مختلف استفاده می‌نمایند عملاً از نعمت شبکه مترو همچنان بی‌بهره‌اند. ساکنین این محلات فقط با گذر از شبکه متروکام و خیابان‌های ملامال از ترافیک فرسوده در این محلات می‌توانند با صرف وقت و هزینه زیاد خود را به اولین ایستگاه یعنی میدان قدس در تجریش برسانند. با توجه به ارزش افزوده زمین در منطقه یک و ساخت و سازهای تجاری و احداث برج‌های بی‌تناسب با شبکه معابر فعلی و زیرساخت‌های شهری آن، راهی جز ایجاد و گسترش شبکه مترو در این محلات از شهر باقی‌نمانده است. پس بعنوان یک مطالبه مردم محور باید هر چه سریعتر ادامه خط مترو حداقل میدان صنعت تا میدان قدس تجریش و حتی المقدور با عبور از محلات یاد شده به عنوان طرح دارای اولویت در دستور کار مدیران ارشد شهری قرار داد تا حل‌وت‌کراهی مترو به ذائقه و عرصه زندگی این ساکنین نیز چسباند شود.

۲- حفاظت از باغ‌های باقی‌مانده

اگرچه در تقسیم‌بندی شورای شهر، باغ‌های موجود در منطقه یک از نوع غیرمتروکام و جدا از هم قلمداد شده است؛ ولی حفاظت از آن‌ها به عنوان یک ضرورت در برنامه ۵ ساله دوم توسعه شهرداری حائز اهمیت ذکر شده است. شهرداری منطقه ۱ با موافقت شورای شهر و شهرداری تهران و تخصیص اعتبارات لازم موفق به تملک ۱۰ باغ بزرگ از ۱۲۰ باغ در معرض نابودی و تهدید شده است؛ ولی نباید فراموش شود که هنوز حداقل ۱۱۰ باغ دیگر در معرض نابودی توسط پول سالاران و سودطلبان حرفه‌ای قرار دارند. این باغ‌ها فقط ثروت مالکان پیدای و پنهان آنها نیست بلکه ثروت اکولوژیک مردم تهران و ایرانیان است.

۳- امور فرهنگی و اجتماعی

انتشار دانشنامه شمیران به‌عنوان سند پیشینه محله‌های آن، حاصل همفکری و تعامل میان شورایاران و معتمدان محله‌ها و پژوهشگران بخش جغرافیای مرکز دایره‌المعارف اسلامی است. که خوشبختانه به زور طبع آراسته شده است.

درخواست لغو مجوز کلاس‌های کانون زبان پرورش فکری کودکان و نوجوانان و تبدیل آن به کتابخانه پارک نیاوران که امکان استفاده عموم مردم از آن مجدداً فراهم شود.

درخواست واگذاری مدیریت و اداره امور مجموعه‌های ورزشی و سوله‌های بحران به هیئت‌امانی هر محله به‌ویژه از آن جهت که بعضاً اهالی در مالکیت زمین و ساخت و سازهای بنحوی سهمیم می‌باشند.

ایجاد ورزشگاه بزرگ شهدای شمیران در اراضی سوهانک که از مطالبات اهالی منطقه یک است چنانچه درخواست احداث گورستان نیز بدفعات مطرح و از مطالبات ایشان است.

۴- ساخت‌وسازها

منطقه یک با توجه به شرایط خاص اقلیمی و جغرافیایی، وجود امکان مقدس، مجموعه کاخ‌ها، رودرها، ایفاگر نقش‌های اساسی در گردشگری و تملیط هوا برای همه ساکنین شهر تهران می‌باشد. هر عملی که این دو نقش را کم‌رنگ کند، در واقع بر ضد توسعه منطقه و چشم‌انداز برنامه‌های آینده عمل کرده است. بر این اساس ساخت‌وسازهایی که موجب افزایش بارگذاری جمعیت شود و بر ترافیک و حجم آن بیفزاید، در تعارض با دو نقش مذکور تلقی خواهد شد. باید به داد شهر محترض شمیران رسید.

۵- حمل‌ونقل و پارکینگ‌های طبقاتی

در منطقه یک حداکثر ۱۰ درصد اراضی به معابر اختصاص دارد، این در حالی است که برای ترافیک روان این عدد باید به ۲۲ تا ۲۵ درصد ارتقا یابد. از طرفی گرانی زمین، وجود بافت کوجه‌بانی محله‌ها، بالا بودن ضریب تملک اوتومبیل، عدم تأمین پارکینگ در بسیاری از مؤسسات دولتی و واحدهای تجاری معروف و حجم بالای گردشگر به‌ویژه در روزهای تعطیل، مجموعه شرایطی را به‌وجود آورده که در برخی از ساعت‌های روز هوای پاک و لطیف شمیران به آلوده‌ترین هوای سطح شهر تبدیل می‌شود.

پیشنهادهای شورایاران در این بخش:

عدم تغییر کاربری پارکینگ‌های طبقاتی در سطح منطقه

بررسی امکان اجرای طرح ترافیک با شرایط کنونی خیابان‌ها

اصلاح قانون تأمین پارکینگ در بیمارستان‌ها (هر ۱۰۰ تختخواب ۲۵ واحد پارکینگ)

توجه پلیس راهور و معاونت ترافیکی منطقه به پیشنهادهای مردم محور شورایاران در هر محله

محدودیت‌های ترافیکی در مسیرهای پرتردد گردشگری (مانند مسیر دربند، درکه، دارآباد، گل‌ابره)

عدم استفاده از خودروهای حمل‌ونقل فرسوده؛ به‌ویژه مینی‌بوس‌ها (یا در اصطلاح شهروندان ماشین دودی که امکان بروز ضایعات و تلفات انسانی در آنها محتمل است).

۶- رودرها

ساماندهی رودرهای پنج‌گانه منطقه یک، ییلاق‌های کوهپایه‌ای، آبشارها و پیست اسکی که از مهم‌ترین جاذبه‌های شمیران از دیدگاه تانکون بوده‌اند (تحقق این مورد با هماهنگی سازمان‌ها و به‌وجود آمدن مدیریت واحد شهری امکان‌پذیر است).

ادامه در صفحه ۱۰...

وی ادامه داد: شورایاران به عنوان معتمدان محله، به مدت طولانی در محل حضور داشته و نسبت به عوامل شهرداری و دستگاه‌های اجرایی اطلاعات کامل و جامع‌تری از بافت مناطق دارند. در تقسیمات جدید، محله دارآباد به سه بخش تقسیم شده که کار بسیار اشتباهی است. مطلب بعدی این است که شهرداری خواسته‌های شورا را به فراموشی سپرده، حتی برخی از مصوبات سال‌های گذشته نیز اجرا نشده است.

قیدی در بخش دیگری از سخنان خود گفت: هزینه‌ها و عوارضی که در منطقه شمیران پرداخت می‌شود باید به‌صورت خدمات، برای مردم محله‌های خرمشهر و آبادان هنوز آباد نشده‌اند. آن‌ها باید تاوان چه چیزی را بدهند؟! این جمله را بنده به عنوان فردی که در جنگ و دوران دفاع مقدس حضور داشته و جانباز هستم، می‌گویم. اعتبارات محله‌ها چه می‌شود؟

سند توسعه هم که به‌دست فراموشی سپرده شده است. در دوره‌های گذشته کارهای شورایاری خیلی بهتر پیش می‌رفت؛ ولی در حال حاضر فقط جنبه سیاسی گرفته و از عمران محله به عنوان هدف اصلی خود، دور شده است. یکی از نام‌هایی که به تاژگی دریافت کرده‌ام و خواندن آن برای شما خالی از لطف نیست؛ این است که شورایاری باید در مراسم غبارروبی شهدای هفتم تیر شرکت کنند. این کار چه ارتباطی به شورایاری دارد. در واقع از ما می‌خواهند به عنوان سیاهی لشکر حضور داشته باشیم. من نماینده مردم هستم، افراد بسیاری به شکل انتصابی وارد هیئت‌امنا شده‌اند که بنده به عنوان معتمد محله دارآباد بسیاری از این افراد را نه در جلسه راه داده‌ام و نه با سیردن مسئولیت به این افراد موافقت کرده‌ام.

وی در بخش دیگری از سخنان خود به طرح مشکلات شورایاری پرداخت و افزود: برخی افراد سودجو در محله‌ها وجود دارند که از شورایاران (افرادی که خادم و معتمد محله هستند) به دلایل واهی شکایت کرده و پای این افراد را به امکان قضایی باز می‌کنند. در دوره‌های قبل فعالیت‌های خوبی برای محله انجام شد و از این بابت خشنود و راضی هستیم؛ اما در دوره اخیر به‌صورتی با شورایار برخورد می‌شود که شاید ترجیح دهیم عطای این کار را به لغایش ببخشیم. امسال ریالی برای هزینه‌های جاری سرای محله پرداخت نشده و به نظر می‌رسد مسئله سند توسعه محله‌ها نیز به‌طور کامل لغو شده تلقی می‌شود.

قیدی در بخش پایانی سخن خود تأکید کرد: شهرداری دم از کمبود بودجه می‌زند و حتی مبالغ اندک را به شورایاری با تأخیر می‌پردازد. سؤال اینجاست که چگونه مبالغ هنگفت برای ساختن برج پرداخت می‌کنند؟ آن زمان کمبود بودجه وجود ندارد؛ برای یک جدول‌کشی ساده، ساخت پل عابر پیاده یا آسفالت محله می‌گویند؛ بودجه نداریم و برای رفع مشکلات جزئی محله‌ها اعتباری لحاظ نمی‌شود و با این کار ما را در مقابل مردم قرار می‌دهند.

زمانی که این خواسته‌های هرچند کوچک برآورد نمی‌شود، عدم اجرای بدیهی‌ترین خواسته‌های مردم از دیدگاه آنها بی‌مسئولیتی شورایاران را نشان

دهد. بارها شده برای خواسته‌های به حق مردم محله، با شهرداری منطقه تماس گرفته شده، اما کسی پاسخگو نیست و به‌ندرت جواب تماس‌ها داده می‌شود.

وی ادامه داد: در ادامه نشست مجید ناطقیان دبیر شورایاری محله حصار بوعلی درباره محله خود گفت: یکی از مشکلات اصلی این محله ساخت مجموعه تجاری - اداری اطلس مال است. صاحبان این پروژه بدون هیچ تدبیری در ضلع جنوبی پارک نیاوران و با تخریب پارکینگ آن، اقدام به ساخت بناهایی به مساحتی بیش از ۱۰۰ هزار مترمربع کرده‌اند. ۳ سال است که ساخت این بنا آغاز شده و گویا ۳ سال دیگر هم ادامه دارد.

مناسفانه این مجموعه آسیب بزرگی به این منطقه وارد کرده است. بدون هیچ محاسبه‌ای اقدام به ساخت این مجموعه و تخریب پارکینگ بوستان نیاوران؛ مشکلات زیادی در رفت‌وآمد ایجاد شده است. حتی با توجه به اهمیت که این مجموعه دارد، محل ایستگاه مترو را نیز تغییر ناطقیان در ادامه گفت: همان‌طور که سایر همکاران نیز گفتند، موازی کاری بسیار اتفاق می‌افتد. در گذشته کانون پرورشی فکری تمام برنامه‌های سرای محله را اجرا می‌کرد، در این مرکز برنامه‌ها به شکل کامل‌تر و منسجم‌تر و البته با شناخت محله‌ها برنامه‌ها اجرا می‌شد. ولی در حال حاضر سراهای محله کارهای فرهنگی را به‌صورت صوری بر عهده گرفته‌اند و این اقدام باعث عدم پیشرفت سراهای محله می‌شود.

وی تأکید کرد: در محله‌های شمیران که در حال حاضر به دو بافت بومی و مدرن تقسیم شده است، افراد بومی این منطقه ارتباط خوبی با شورایاران برقرار می‌کنند، اما افرادی هستند که بومی و محلی نیستند. این افراد بر اساس شرایطی که برایشان پیش آمده به این منطقه مهاجرت کرده‌اند و مباحثی از قبیل شورا، شورایاری و سرای محله برایشان اهمیت ندارد.

محل ایستگاه مترو را به خاطر

اطلس مال تغییر دادند

در ادامه نشست مجید ناطقیان دبیر شورایاری محله حصار بوعلی درباره محله خود گفت: یکی از مشکلات اصلی این محله ساخت مجموعه تجاری - اداری اطلس مال است. صاحبان این پروژه بدون هیچ تدبیری در ضلع جنوبی پارک نیاوران و با تخریب پارکینگ آن، اقدام به ساخت بناهایی به مساحتی بیش از ۱۰۰ هزار مترمربع کرده‌اند. ۳ سال است که ساخت این بنا آغاز شده و گویا ۳ سال دیگر هم ادامه دارد.

مناسفانه این مجموعه آسیب بزرگی به این منطقه وارد کرده است. بدون هیچ محاسبه‌ای اقدام به ساخت این مجموعه و تخریب پارکینگ بوستان نیاوران؛ مشکلات زیادی در رفت‌وآمد ایجاد شده است. حتی با توجه به اهمیت که این مجموعه دارد، محل ایستگاه مترو را نیز تغییر ناطقیان در ادامه گفت: همان‌طور که سایر همکاران نیز گفتند، موازی کاری بسیار اتفاق می‌افتد. در گذشته کانون پرورشی فکری تمام برنامه‌های سرای محله را اجرا می‌کرد، در این مرکز برنامه‌ها به شکل کامل‌تر و منسجم‌تر و البته با شناخت محله‌ها برنامه‌ها اجرا می‌شد. ولی در حال حاضر سراهای محله کارهای فرهنگی را به‌صورت صوری بر عهده گرفته‌اند و این اقدام باعث عدم پیشرفت سراهای محله می‌شود.

وی تأکید کرد: در محله‌های شمیران که در حال حاضر به دو بافت بومی و مدرن تقسیم شده است، افراد بومی این منطقه ارتباط خوبی با شورایاران برقرار می‌کنند، اما افرادی هستند که بومی و محلی نیستند. این افراد بر اساس شرایطی که برایشان پیش آمده به این منطقه مهاجرت کرده‌اند و مباحثی از قبیل شورا، شورایاری و سرای محله برایشان اهمیت ندارد.

شورایاری شورای حل اختلاف نیست

سیدمحمد سادات حیاط شاهی دبیر محله دزاشیب به عنوان سخنران بعدی نشست به طرح مشکلات پیش روی شورایاری‌ها پرداخت و گفت: این نهاد از هیچ حمایتی برخوردار نیست و هنوز مردم شناخت کافی از عملکرد آن ندارند و حتی گاهی آن را با شورای حل اختلاف اشتباه می‌گیرند.

دبیر شورایاری منطقه دزاشیب در ادامه ضمن اشاره به مشکلات ترافیکی منطقه گفت: قرار بود خیابان دزاشیب که از میدان قدس به سمت شمیران را شامل می‌شود و همان محله دزاشیب است؛ تعریفی شامل آن نباشد.

محمدرضا ترابی دبیر شورایاری محله گلاب دره به عنوان دیگر شورایار حاضر در این نشست به طرح چالش‌های پیش روی شورایاری‌ها پرداخت و افزود: در گذشته شورایاران با هم‌اندیشی و گفتگو مشکلات را بررسی و حل می‌کردند، اما از زمانی که سراهای محله ایجاد شد و مسئله بودجه و پول مطرح شده، روند کاری به‌هم ریخته و شورایاری ضعیف شده است.

وی در ادامه به طرح مشکلات محله گلاب دره و در مجموع گفت: یکی از مشکلات محله گلاب دره و در مجموع منطقه شمیرانات، فاضلاب آن است که از سال ۱۳۸۵ حفاری آن شروع شد و پس از ۱۰ سال هنوز به پایان نرسیده است. شورایار محله گلاب دره مشکلات مخابراتی را یکی دیگر از مشکلات منطقه خواند و درباره کاستی‌های گفت: در این منطقه سیم‌های در گذشته شورایاران با هم‌اندیشی و گفتگو مشکلات را بررسی و حل می‌کردند، اما از زمانی که سراهای محله ایجاد شد و مسئله بودجه و پول مطرح شده، روند کاری به‌هم ریخته و شورایاری ضعیف شده است.

وی در ادامه به طرح مشکلات محله گلاب دره و در مجموع گفت: یکی از مشکلات محله گلاب دره و در مجموع منطقه شمیرانات، فاضلاب آن است که از سال ۱۳۸۵ حفاری آن شروع شد و پس از ۱۰ سال هنوز به پایان نرسیده است.

با وجود اینکه در طول این سال‌ها سه مرتبه شهردار منطقه یک تغییر کرده؛ هنوز اتفاقی نیفتاده و بودجه‌ای را برای این کار اختصاص ندادند.

فاضلاب شمیران بعد از ۱۰ سال همچنان بلا تکلیف است!

محمدرضا ترابی دبیر شورایاری محله گلاب دره به عنوان دیگر شورایار حاضر در این نشست به طرح چالش‌های پیش روی شورایاری‌ها پرداخت و افزود: در گذشته شورایاران با هم‌اندیشی و گفتگو مشکلات را بررسی و حل می‌کردند، اما از زمانی که سراهای محله ایجاد شد و مسئله بودجه و پول مطرح شده، روند کاری به‌هم ریخته و شورایاری ضعیف شده است.

وی در ادامه به طرح مشکلات محله گلاب دره و در مجموع گفت: یکی از مشکلات محله گلاب دره و در مجموع منطقه شمیرانات، فاضلاب آن است که از سال ۱۳۸۵ حفاری آن شروع شد و پس از ۱۰ سال هنوز به پایان نرسیده است.

شورایار محله گلاب دره مشکلات مخابراتی را یکی دیگر از مشکلات منطقه خواند و درباره کاستی‌های گفت: در این منطقه سیم‌های در گذشته شورایاران با هم‌اندیشی و گفتگو مشکلات را بررسی و حل می‌کردند، اما از زمانی که سراهای محله ایجاد شد و مسئله بودجه و پول مطرح شده، روند کاری به‌هم ریخته و شورایاری ضعیف شده است.

وی در ادامه به طرح مشکلات محله گلاب دره و در مجموع گفت: یکی از مشکلات محله گلاب دره و در مجموع منطقه شمیرانات، فاضلاب آن است که از سال ۱۳۸۵ حفاری آن شروع شد و پس از ۱۰ سال هنوز به پایان نرسیده است.

شورایار محله گلاب دره مشکلات مخابراتی را یکی دیگر از مشکلات منطقه خواند و درباره کاستی‌های گفت: در این منطقه سیم‌های در گذشته شورایاران با هم‌اندیشی و گفتگو مشکلات را بررسی و حل می‌کردند، اما از زمانی که سراهای محله ایجاد شد و مسئله بودجه و پول مطرح شده، روند کاری به‌هم ریخته و شورایاری ضعیف شده است.

وی در ادامه به طرح مشکلات محله گلاب دره و در مجموع گفت: یکی از مشکلات محله گلاب دره و در مجموع منطقه شمیرانات، فاضلاب آن است که از سال ۱۳۸۵ حفاری آن شروع شد و پس از ۱۰ سال هنوز به پایان نرسیده است.

شورایار محله گلاب دره مشکلات مخابراتی را یکی دیگر از مشکلات منطقه خواند و درباره کاستی‌های گفت: در این منطقه سیم‌های در گذشته شورایاران با هم‌اندیشی و گفتگو مشکلات را بررسی و حل می‌کردند، اما از زمانی که سراهای محله ایجاد شد و مسئله بودجه و پول مطرح شده، روند کاری به‌هم ریخته و شورایاری ضعیف شده است.

وی در ادامه به طرح مشکلات محله گلاب دره و در مجموع گفت: یکی از مشکلات محله گلاب دره و در مجموع منطقه شمیرانات، فاضلاب آن است که از سال ۱۳۸۵ حفاری آن شروع شد و پس از ۱۰ سال هنوز به پایان نرسیده است.

محمدرضا ترابی دبیر شورایاری محله گلاب دره

مجید ناطقیان دبیر شورایاری محله حصار بوعلی

زمانی که از شورایاری گفته می‌شود؛ یعنی از یک نهاد داوطلبانه مردمی سخن می‌گویم که افراد حاضر در آن، دو وظیفه نظارتی و مشورتی دارند. وقتی این وظایف به‌شیوه خیرخواهانه انجام شود، آن فرد گرمی و محترم است. در صورتی که اگر او را با مسائل اجرایی، حقوقی و مالی در آمیزیم، تعریف شورایاری به‌صورت کلی مورد سؤال قرار نخواهد گرفت.

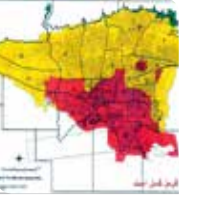
اغلب برنده‌های معروف در خیابان‌های تجریش قرار دارند و این مساله باعث شده تا این منطقه به‌عنوان یکی از مراکز خرید بزرگ تولیدکنندگان معتبر مورد توجه شهروندان قرار گیرد. متأسفانه به‌علت نبود پارکینگ افراد مجبور هستند خودروهای خود را در کوچه‌ها پارک کنند که این روند موجب ترافیک و ایجاد مشکل در رفت‌وآمد ساکنان این محله شده است.

از شورایار به عنوان سیاه‌لشکر استفاده می‌شود!

غلامرضا قیدی دبیر شورایاری محله دارآباد

غلامرضا قیدی دبیر شورایاری محله دارآباد که سه دوره در شورایاری حضور داشته است درباره مشکلات محله خود گفت: یکی از مباحث مهم و مرتبط با منطقه دارآباد، ساخت شهرک‌های جدیدی است که بدون توجه به ظرفیت محله‌ها تأسیس می‌شود. در صورتی که اگر با شورایاری مشورت کنند، به بافت محله آسیبی وارد نشده و می‌توانند ساخت‌وساز اصولی داشته باشند.

وجود گسل های نهان در شهر تهران

دکتر منوچهر قرشی مشاور رئیس سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور

شهر تهران در دامنه جنوبی البرز کوه مرکزی و بر روی نهشته های آبرفتی کواترن بنا شده و قسمت جنوبی آن کم و بیش در کناره شمال باختر کویر بزرگ ایران قرار دارد. مرز شمالی گستره تهران با البرز کوه را گسله فعال شمال تهران با درازای نزدیک به ۱۱۰ کیلومتر می سازد که به سبب کارکرد گسله، کوههای البرز از سوی شمال بر روی دشت تهران در جنوب رانده شده اند افزون بر وجود رانده های فعال شمال تهران، گسله ی جوان و فعال دیگر در شمال و جنوب شهر نهشته های آبرفتی دشت تهران را بریده اند که ممکن است بهنگام فعال شدن گسله های بزرگ و زمین لرزه ها دچار لغزش، جنبش و جابجایی شوند. با توجه به تاریخچه زمین لرزه های بزرگ گذشته و وجود گسله های مهم در گستره تهران بزرگ و پژوهش های ۴۰ ساله سازمان زمین شناسی کشور و چند ساله دیگر کنونی توسعه های پژوهشی، احتمال رویداد زمین لرزه ای ویرانگر دور از ذهن نیست.

شاید برای اولین بار Rieben (۱۹۵۵) بود که به وجود یک گسله اصلی و مهم در مرز میان کوهپایه و سنگهای سبز کوههای البرز اشاره کرد. این گسله بوسیله Tehalenko et al (۱۹۷۴) به دقت بررسی و گسله شمال تهران نامیده شد. از آنجایی که در فرایند گسترش شهر تهران، در ساخت بیشتر سازه ای بزرگ و کوچک شهر ضوابط و معیارهای مهندسی نشانگر مقاومت در مقابل زمین لرزه مورد توجه قرار نگرفته بوده، شناسایی گسله های فعال و زمین لرزه زا به گونه ای سیستماتیک توسط قرشی و ارژنگ روش (۱۳۵۸) و به صورت جامع توسط بربریان و همکاران (۱۳۶۴) صورت گرفت. با پیشرفت فناوری های نوین و معرفی روش های دیرینه لرزه شناسی همراه با سن سنجی نهشته های جوان و گسترش بی ضابطه شهر تهران (پژوهش بوسیله Nazari et al . ۲۰۰۶) و در ادامه با انجام چند رساله دکتری و کارشناسی ارشد پیگیری شد که منجر به یافته های جدید از جمله شماری گسله های نهان در شهر تهران گردید.

شایان ذکر است که سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران در چند سال گذشته نسبت به تهیه حريم تعدادی از گسله های شهر تهران همت گمارد که با توجه به تناقض های اندکی که میان نقشه های تهیه شده و یافته های کارشناسان سازمان زمین شناسی وجود داشت، طی صورتجلسه مورخ ۱۳۹۵/۴/۲ (کار گروه ملی مخاطرات زلزله، لغزش لایه های زمین، اینبه و شهرسازی وزارت راه و شهرسازی)، مقرر گردید سازمان زمین شناسی کشور تدقیق نقشه گسله های شهر تهران، بویژه برآورد نرخ لغزش و میزان جابجایی را در یک بازه زمانی ۵ ساله ارائه نماید. بعلاوه تهیه و تدقیق نقشه های فعال کلانشهرهای کشور با اولویت تبریز، مشهد و کرمان نیز توسط سازمان زمین شناسی در طی برنامه ششم توسعه در دستور کار قرار گرفت.

میز گرد مطبوعاتی
دبیران شورایاری منطقه یک
با هفته نامه پدیده هر
۲ تیر ماه ۱۳۹۵

نواحی است و به هويت محله ها دقتی نکرده اند. برای مثال وقتی از پلاک طلایی نام می بریم، فقط به این جهت است که به زیبایی ساختمان نمره دهیم؟ به فرض که این اتفاق نیز افتاد، چه فایده ای دارد؟ این کار مسئله ای از افراد حل نمی کند و مسئله شورایاران نیز حل مشکلات افراد جامعه است. وی در خاتمه به یک موضوع ریشه ای بی عدالتی در شهر تهران پرداخت و گفت: توزیع ناهماهنگ و ناعادلانه ثروت در تهران یکی از مهم ترین چالش های این شهر است. وی ادامه داد: پل ارتباطی بین مسئولان و شورای شهر می تواند رسانه و مطبوعات باشد که خوشبختانه در این زمینه پدیده شهر پیشقدم شده و گام اول را در راستای معرفی شورایاری برداشته است، ولی این کار کافی نیست. این نشریه باید همین راستا برای دیگر همکاران مطبوعاتی خود نیز اطلاع رسانی کند. دبیر منطقه کاشانک در پاسخ به این سوال که اگر عضو شورای شهر تهران بودید چگونه عمل می کردید گفت: اگر بنده در شورای شهر بودم، اولویت نخست خود را به مردم و رسیدگی به نیازهای آنها اختصاص می دادم. همچنین اولین کاری که انجام می دادم، این بود که اعلام می کردم حقوق دریافت نخواهم کرد.

گر در شورای شهر بودم، فقط برای رضای خدا کار می کردم

امیر مهدی امینیان، دبیر شورایاری محله کاشانک

دبیران برای امرار معاش وارد شورایاری نشده اند!

مهدی نازجو دبیر شورایاری محله باغ فردوس به عنوان دیگر سخنران این نشست به انتقاد از ورود هیئت امنا به ترکیب شورایاری ها پرداخت و گفت: در سال های اخیر تصمیم گرفتند شورایاری به صورت هیئت امنایی انتخاب شود. به صورتی که بسیج و امام جماعت مسجد نیز وارد آن شوند. بر همین اساس باید به اطلاع این بزرگواران برسانیم که در این منطقه بسیج و امام جماعت مسجد از دیرباز با شورایاری همکاری می کردند و به صورت پرتنگی در صحنه حضور داشته اند. با داشتن هیئت امنا مشکلی از مشکلات محله حل نمی شود. وی در ادامه با اشاره به مشکلات متعدد منطقه یک افزود: به لظفر بنده هیچ منطقه ای به اندازه منطقه یک دارای تنش نیست. دبیر شورایاری محله باغ فردوس و الهیه یادآور شد: ما نه برای پول، نه تصاحب پست خاصی و نه برای اعمال نفوذ وارد شورایاری شده ایم. هدف ما خدمت به مردم است. خدا را شاکریم که دبیران تا حدی توانمند هستند و نیاز مالی ندارند.

مهدی نازجو دبیر شورایاری محله باغ فردوس

هنوز تجریش را یک روستا می دانند!

علیرضا حمیدی دبیر شورایاری محله تجریش و عضو هیئت رئیسه منطقه در ادامه نشست به طرح چالش های پیش روی شورایاری ها پرداخت و گفت: چرا فعالیت های شورایی (شوری محله) که کاملاً قانونی است و در قانون اساسی آمده است، فعالیت های آن به صورت محسوس دیده نشده و بسیار کم رنگ از کنار آن عبور می شود. دبیر شورایاری محله تجریش در ادامه خواستار تعریف جایگاه قانونی شورایاری ها شد و افزود: دغدغه اصلی ما این است که یک راهکار قانونی ارائه شود، نه دستورالعمل و بخش نامه. حمیدی راهکار حل معضلات منطقه شمیران را استقلال اداری آن دانست و افزود: باید به افرادی که عنوان می کنند منطقه یک مشکلات کمتری دارد، بگوییم که شمیرانات دارای فرمانداری جداگانه بوده و سایر بخش های آن کاملاً مجزا از تهران است. وی در انتها گفت: برخی هنوز تجریش را یک روستا می دانند.

علیرضا حمیدی دبیر شورایاری محله تجریش

زبان گویا و گوش شنوای شورایاری ها

رسانه های متعددی در حوزه های اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی و سیاسی در کشور وجود دارند. بررسی ها نشان می دهد با توجه به فعالیت ۱۵ ساله شورایاری ها به عنوان اصلی ترین ارکان تشکیل

حکومت محلی، رسانه تخصصی ای در این زمینه وجود ندارد. به همین دلیل است که در سال های فعالیت و تلاش شورایاری ها به عنوان نخستین مدیران محلی؛ صدای آنها هیچگاه به گوش مدیران و اعضای

شورای شهر به عنوان گردانندگان شهر نرسیده است. «پدیده شهر» آمده است تا حلقه وصل بین شورایاری ها، شورای شهر، مدیران شهری، شهروندان و سایر دستگاه های نظارتی و خدماتی در

رسانه های متعددی در حوزه های اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی و سیاسی در کشور وجود دارند. بررسی ها نشان می دهد با توجه به فعالیت ۱۵ ساله شورایاری ها به عنوان اصلی ترین ارکان تشکیل

در بالا عنوان شد نام و نام خانوادگی، آدرس دقیق پستی، کد پستی، نام محله ای که شورایار آن هستید را به ما اطلاع دهید. از همین امروز اقدام کنید تا خانواده بزرگ شورایاری های شهر تهران بتوانند با «پدیده شهر» به عنوان تنها رسانه این قشر زحمت کش به هم نزدیک شوند.

ارسال و یا با شماره های ۰۹۱۲۲۲۵۷۸۹۷ تماس بگیرید. «پدیده شهر» در نظر دارد تا بعد از انتشار هر شماره یک نسخه از آن را به صورت رایگان به آدرس پستی شورایاران ارسال نماید. بنابراین ضروری است تا با یک تماس کوچک و یا ارسال پیامک به شماره موبایلی که

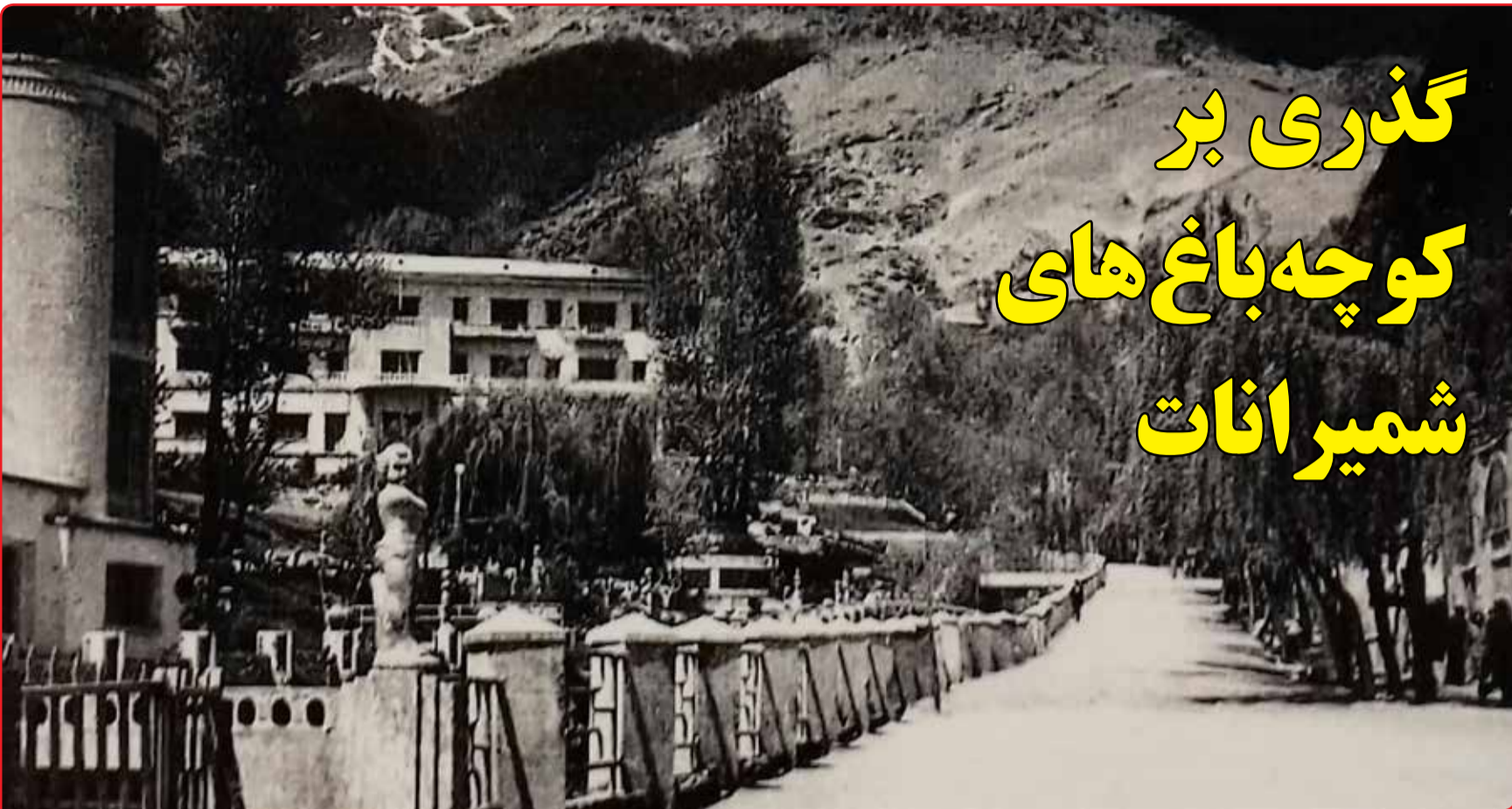
دهید. عکس هایی که شما از موضوعات محله خود تهیه می کنید حتما جایگاه ویژه ای در هفته نامه خواهد داشت و می تواند آغازگر یک جریان تاثیرگذار در هفته نامه «پدیده شهر» و سایر رسانه های مکتوب، دیداری و شنیداری شود. مطالب خود را به آدرس ایمیل: salari.abedin@gmail.com

آنچه ما از شما می خواهیم
برای برقراری ارتباط دو سویه لازم است تا شورایاری ها «پدیده شهر» را از آن خود بدانند. ما پای درد دل های شما می نشینیم. لازم است اخبار، اطلاعات، اولویت ها، مشکلات و دغدغه های محله خود را در قالب پیام، یادداشت، برای تهیه گزارش به ما اطلاع

«درکه» ییلاقی فاخر میان دو کوه در شمیرانات

روستای درکه یکی از قدیمی‌ترین ییلاقات شمیران است که در امتداد دره‌ای به همین نام در امتداد شمالی - جنوبی و در دو طرف مسیر رودخانه واقع شده است. اغلب اراضی درکه قبل از آباد شدن و ایجاد هرگونه ساخت و ساز در آن، جزء اراضی موات شهری و به دلیل واقع شدن بین دو کوه موازی از کوهپایه‌های البرز یکی از صعب‌العبورترین اراضی شمیران به‌شمار می‌رفت. اراضی این روستا از جنوب به قریه اوین و از سوی دیگر به کوهپایه‌های توجال محدود می‌شود. تنها راه دسترسی به آن از گذشته تا امروز از سمت جنوب است. رودخانه درکه از پای قله شاه‌نشین از هفت چشمه به نام هفتا خانی سرچشمه می‌گیرد. در مسیر رودخانه آبشاری به نام بند عبدالله وجود دارد. آب آبشار کارا نیز از دره شرقی - غربی به آب اصلی دره درکه می‌پیوندد...

گذری بر کوچه‌باغ‌های شمیرانات

از روستاها و شهرهای اطراف به این شهر، مناطق ییلاقی شمال شهر تهران تحت فشار ساخت‌وسازهای مسکونی متراکم و اغلب بدون برنامه‌ریزی قرار گرفتند. اراضی درکه به‌علت داشتن مزیت‌های مکانی و محیطی مناسب مانند قرار گرفتن در مجاورت محله‌های توانمند شهر مانند ولنجک و محمودیه و بهره‌مندی از آب‌وهوای دلپذیر مورد توجه سرمایه‌داران و گروه‌های ثروتمند جامعه قرار گرفت و آنها را به ساخت‌وساز در این اراضی ترغیب کرد. از طرفی روند در حال افزایش قیمت زمین در دهه‌های کنونی و سود ناشی از ساخت‌وسازهای بلند مرتبه و رواج فرهنگ آپارتمان‌نشینی در میان مردم، برآیندی جز تفکیک و فروش بسیاری از باغ‌های کهن درکه و به‌دنبال آن تعرض گذرگاه‌ها و ساخت‌وسازهای جدید مسکونی نداشت که با شدت بیشتری انجام می‌شوند.

یکی از اصلی‌ترین مسیر ارتباطی محله درکه، خیابانی با همین نام است که از میدان دانشجو آغاز می‌شود و تا میدان درکه امتداد می‌یابد. این مسیر در گذشته تنها راه ارتباطی این روستا با نواحی اطراف به‌خصوص در ادامه به‌سمت تجریش بوده است. در حال حاضر نیز به‌ویژه روزهای تعطیل محل رفت‌وآمد شمار فراوانی از گردشگرانی است که به مقصد کوهنوردی و پیاده‌روی به درکه می‌روند و به دلیل تجمع رستوران و کافه‌ها در ابتدا این خودروهای گردشگران است. خیابان میراسماعیلی که در گذشته

که از دروازه شمیران آغاز شده و به قهوه‌خانه سید (مکان کنونی پل سیدخندان) می‌رسید، سپس به‌سوی شمال و تجریش ادامه می‌یافت. این راه کاملاً خاکی بود و برف و باران زمستان و بهار، آن را به راهی صعب‌العبور تبدیل می‌کرد تا اینکه در سال‌های پایانی حکومت مظفرالدین شاه با هموار کردن راه شمیران و قرار دادن شماری اتوبوس در آن، دسترسی به تجریش و شمیران آسان شد، بنابراین بسیاری از مردم به آن سمت کشیده شدند.

درکه باغ‌های بزرگی داشت که امروزه برخی از آنها بر جای مانده، از میان آنها باغ حاج سیدمحمد یکی از این باغ‌ها است که هنوز بخشی از آن وجود دارد. گفته می‌شود که باغ حاج سیدمحمد، درختان میوه بزرگی داشت که گردو و شاه‌توت آن معروف بود. از دیگر باغ‌های مشهور درکه در دوران قاجار، باغ شمیرالسلطنه احمد بود که صدراعظم محمدعلی شاه بود. او حدود سال ۱۳۱۰ هـ.ق (۱۲۷۱ هـ.ش) صاحب این باغ بود که گفته می‌شود، به دلیل شیوع بیماری وبا در شهر، شماری از بزرگان آن عصر برای فرار از این بیماری به باغ او پناه آوردند. بر اساس اسناد و مدارک تاریخی، باغ امین‌حضور نیز در ابتدای دره درکه و در سمت چپ رودخانه واقع بود که میان سال‌های ۱۳۰۰ تا ۱۳۱۰ هـ.ش به ییلاق شاگردان شبانه‌روزی مدرسه آمریکایی تبدیل شد. در فصل تابستان که مدرسه تعطیل می‌شد؛ دانش‌آموزانی که در مدرسه می‌ماندند، به‌همراه چند سرپرست به این مکان آمده و چادر می‌زدند و تابستان را در آنجا سپری می‌کردند.

به‌جز باغ‌های و کشاورزی، دامداری از دیگر مشاغل اهالی آن زمان بوده است. در دوره حکومت پهلوی اول با ایجاد سازمان ثبت احوال کشور، اراضی درکه با حدود معین ثبت شدند که بخشی از این اراضی تا اراضی سعادت‌آباد متعلق به سیدضیال‌الدین طباطبایی (نخست‌وزیر کودتای ۳ اسفندماه ۱۲۹۹ هـ.ش و مدیر روزنامه رعد) بود که قطعه‌بندی شدند و مالکان خصوصی آن را خریداری کردند. پس از انقلاب اسلامی همگام با روند روزافزون رشد جمعیت تهران و به‌دنبال آن گسترش مهاجرت‌ها

این روستا از جنوب به قریه اوین و از سوی دیگر به کوهپایه‌های توجال محدود می‌شود. تنها راه دسترسی به آن از گذشته تا امروز از سمت جنوب است. رودخانه درکه از پای قله شاه‌نشین از هفت چشمه به نام هفتا خانی سرچشمه می‌گیرد. در مسیر رودخانه آبشاری به نام بند عبدالله وجود دارد. آب آبشار کارا نیز از دره شرقی - غربی به آب اصلی دره درکه می‌پیوندد.

از چشمه‌های معروف این دره چشمه کف او است که آب آن حدود ۱ کیلومتر که پیش می‌رود، کف می‌کند. وجه تسمیه نام دره رود درکه نیز بر همین اساس است. بر اساس مستندات تاریخی، پیشینه آبادی و سکونت در روستای درکه قدمت کمتری نسبت به اوین دارد. این اسناد نشان می‌دهد زمانی که اوین روستایی آباد بوده است، اراضی درکه تنها دره‌ای بوده که نباتات آن را درختان تیغ‌دار و غیرقابل استفاده تشکیل می‌دادند. نخستین سکونت در درکه را به امامزاده سیدمحمدولی و خانواده ایشان نسبت می‌دهند. در زمان مأمون خلیفه عباسی، یکی از فرزندان امام سجاده (ع) به‌نام سیدمحمد ولی که در زمان ولایتعهدی امام رضاع (ع) به ایران آمده بود، پس از شهادت ایشان بر اثر فشار خلفای عباسی به کوه‌های درکه پناهنده شد. بعد از درگذشت وی آرامگاهی در این محله ساخته شد که از آن روزگاران تاکنون محل زیارت بسیاری از مردم به‌خصوص ساکنان درکه است. ساختمان کنونی امامزاده چندین کهن نیست و تنها آثار قدیمی بنای آن در قسمت‌های پایین دیواره‌های حرم دیده می‌شود. این بقعه با مساحت حدود ۸۰ مترمربع دربردارنده حرم مستطیل شکلی است که به دلیل مورب بودن گوشه‌های آن به‌صورت هشت‌ضلعی درآمده است. این بقعه در سال ۱۳۲۷ هـ.ق بازسازی و مجدد در سال ۱۳۵۸ هـ.ش مرمت شد. از آن تاریخ به بعد، روستای درکه به‌تدریج در داخل دره درکه و غرب رودخانه ساخته شد. سادات ساکن درکه نیز همگی از نسل همین امامزاده هستند.

محله درکه و شمیرانات در دوره قاجار یکی از مناطق مهم ییلاقی شهر تهران محسوب می‌شد؛ زیرا به‌علت آب و هوایی مناسب به‌خصوص در فصل تابستان محل گردش بسیاری از ساکنان شهر به‌خصوص توانمندان و درباریان به‌شمار می‌آمد. تنها راه رسیدن به آنجا در این دوران و پس از آن، راه کهن شمیران (گوروش کبیر یا شریعتی کنونی) بود. خیابانی که با توجه به کارهای انبوه آن، کم‌وبیش دل‌انگیزانگشته می‌شد

در گذشته نه چندان دور حوزه ییلاقی شمیران، مستقل از شهر تهران و به نام شهرستان شمیران در شمال این شهر قرار داشت؛ ولی به‌تازگی پس از توسعه شمیران و با توجه به افزایش شدید قیمت زمین و مسکن در آن، اغلب بافت‌های روستایی این پهنه از میان رفته و به مجتمع‌های مسکونی و برج تبدیل شدند. بنابراین ساکنان قدیمی شمیران جای خود را به افراد توانمند و با فرهنگ شهرنشینی داده‌اند که به‌تدریج در این پهنه ساکن شدند.

هرچند هنوز می‌توان بخشی از بافت روستایی و قدیمی با معبود ساکنان آن را در کل منطقه شمیران یافت؛ اما بخش وسیعی از آن‌ها تخریب شده و ساکنان بومی آن تغییر کرده‌اند. با توجه به اینکه در حال حاضر شمیران دارای بالاترین منزلت مکانی و جزء منطقه ۱ شهر تهران است، ساکنان فعلی آن کمتر تمایل به خارج شدن و سکونت در سایر بخش‌های شهر را دارند. اغلب جابه‌جایی‌ها درون محله انجام می‌گیرد و خروج از حوزه شمالی به قصد سکونت در سایر حوزه‌ها به نسبت بقیه شهر کمتر در شمیران صورت می‌پذیرد. بنابراین می‌توان انتظار داشت که این حوزه دارای تلاطم سکونت بیشتری نسبت به سایر مناطق شهری باشد. این تلاطم سکونت در کنار همگنی نسبی به لحاظ سکونت اقشار اجتماعی و اقتصادی قابلیت‌های ویژه‌ای در جهت شکل‌گیری جامعه شهری در این حوزه پدید می‌آورد.

منطقه ۱ شهرداری تهران (شمیران) دارای ۲۶ محله است که در اینجا محله درکه مورد بررسی قرار می‌گیرد. درکه نام یکی از آبادی‌های کهن واقع در شمال محله اوین است که علت نام‌گذاری آن به‌درستی مشخص نیست؛ اما برخی آن را مربوط به نوعی کشف که برای حرکت روی برف، در این منطقه استفاده می‌شد و نام آن در گیوه، دانسته‌اند. روایت مسندتری نام درکه را مصفر دره و به‌معنای دره کوچک می‌دانند.

روستای درکه یکی از قدیمی‌ترین ییلاقات شمیران است که در امتداد دره‌ای به همین نام در امتداد شمالی - جنوبی و در دو طرف مسیر رودخانه واقع شده است. اغلب اراضی درکه قبل از آباد شدن و ایجاد هرگونه ساخت و ساز در آن، جزء اراضی موات شهری و به‌دلیل واقع شدن بین دو کوه موازی از کوهپایه‌های البرز یکی از صعب‌العبورترین اراضی شمیران به‌شمار می‌رفت. اراضی

رقيه رحيمي شادهي (محقق و پژوهشگر)

پادشاهت

پیشینه‌ای از نشر مطبوعات

سیر روزنامه‌های ایران از کاغذ اخبار تا روزنامه فکاهی ملاتصرالدین در دوره قاجار

اگرچه نخستین دستگاه‌های چاپ دوران قاجار در زمان عباس میرزا نایب‌السلطنه آقامحمدخان وارد ایران شد و از این لحاظ تبریز بر تهران پیشرو است، ولی نخستین چاپخانه در دوره فتحعلی‌شاه در تهران آغاز به کار کرد.

نخستین روزنامه رسمی ایران در تهران روزدوشنبه ۲۵ محرم، سال ۱۲۵۳ هـ.ق در زمان پادشاهی محمدشاه قاجار به کوشش میرزا صالح شیرازی که آن را کاغذ اخبار نام نهاده بود، در یک صفحه منتشر شد. اکنون از این روزنامه به جز یک نسخه که در موزه لوور پاریس نگهداری می‌شود، هیچ نسخه اصلی در دسترس نیست.

وقایع‌الافتاقیه دومین روزنامه ایرانی است که نخستین شماره آن در روز جمعه ۵ ربیع‌الثانی، ۱۲۶۷ هـ.ق به کوشش و راهنمایی میرزا تقی‌خان امیرکبیر در مدرسه دارالفنون منتشر شد. پس از مدتی نام آن را روزنامه دولت علیه ایران گذاشتند و بعدها با نام‌های دیگری منتشر شد. مطالب این روزنامه شامل اخباری از تمام وقایع سرزمین ایران بود که جداگانه در ستون‌های مختلف طراحی و چاپ می‌شد. در حال حاضر این روزنامه حاوی اطلاعات ارزشمندی برای محققان تاریخ معاصر است.

همچنین روزنامه‌های دیگری از جمله اردوی همایونی که مطالب آن در مورد سفرهای ناصرالدین‌شاه به نقاط مختلف کشور بود، در ۴ صفحه به چاپ می‌رسید. اما نخستین روزنامه‌ای که در آن تصویربرداری از بزرگان توسط مصورالملک طراحی و مانند روزنامه اردوی همایونی در ۴ صفحه منتشر می‌شدشرف و شرافتیود. شرح حال بزرگان دربار قاجار (دوره ناصرالدین‌شاه) در این روزنامه بیان می‌شد.

در اواخر دوره قاجار و انقلاب مشروطیت شمار روزنامه‌های به بیش از ۳۰ عنوان رسید که برخی از مورخان بر این باورند که فضای باز سیاسی ایجادشده در تحولات انقلاب مشروطیت و دگرگونی‌های اجتماعی و فرهنگی حاصل این نواندیشی در عرصه مطبوعات بوده است. از نکات قابل توجه این دوره چاپ و انتشار نخستین روزنامه فکاهی در همین دوران به نام ملاتصرالدین است که دامنه طنز سیاسی آن به دربار نیز رسید. در این دوران نیز تعداد صفحه‌های روزنامه‌ها بیشتر شده و در برخی موارد روزنامه‌هایی مانند صوراسرافیل و ملاتصرالدین همراه با چند صفحه رنگی چاپ می‌شدند.

پس از ۷ سال در کنار شما بودن به زودی...

پایگاه خبری / تحلیلی معماری نیوز

افتتاح ۲۱ دفتر استانی

www.memarinews.com

info@memarinews.com
تماس با دفتر تحریریه: ۷۷۷۳۲۶۲
تماس با مدیران سایت: ۸۸۱۱۳۴۵

طرح شناسنامه دار شدن باغ های تهران چرا اجرایی شود؟

باغ ها باید شناسنامه داشته باشند و همه چیز باید در آن وجود داشته باشد و از همه مهمتر امضای مالک است. در آن هنگام اگر درختی قطع شود و بگویند درختی قطع نکرده اند، هنگام مراجعه به سازمان های قضایی، می توان گفت امضایان وجود دارد که در مکان مورد نظر دو درخت وجود داشته و اکنون وجود ندارد. آن وقت می توان آن باغ را طبق قانون حفظ و با گسترش فضای سبز به نفع مردم مصادره کرد تا در اختیار شهرداری قرار گیرد. چرا تاکنون این مورد انجام نشده است؟ در این لایحه پلاک کوبی درختان شهر نیز پیشنهاد شد که همه درختان شهر باید پلاک داشته باشند. این سخن برای ۲۷ سال قبل است که هنوز انجام نشده است. برخی از اعضای شورا آمدند و مطرح کردند که ۸۰ درصد باغ های شهر از بین رفته و بر اساس قوانین و شاخص های کنونی ساخته شده اند...

کارنامه سال ۱۳۹۵ (سه ماهه اول)

۱۶ فروردین: اعتراض و تذکر شدید به دلیل قطع درختان در دوپلاک

در منطقه دروس و ارائه تصاویر آن در جلسه علنی شورا حقایق در این تذکر به ارائه گزارشی به وی در ایام نوروز مبنی بر قطع درختان باغ دروس که در ملکی در بلوار شهزاد واقع شده بود و انکار مسئولان شهرداری تهران در مورد عدم قطع این درختان، پرداخت و تاکید کرد: در این آدرس دو پلاک وجود دارد که در ملک ۱۲۰۰ متری قرار بود چهار درخت با مجوز شهرداری جابه جا شود اما مالک مابقی درختان را نیز بدون اجازه قطع کرده است. همچنین از طرف همسایگان باخبر شدیم که به دلیل عدم مقاوم سازی و نینینگ، برخی از درختان دچار ریزش شده اند. فردی که اقدام به قطع درختان کرده با پنج بادیگارد در محله تردد داشته و این در حالیکه است که این فرد همان کسی است که در درختان منطقه ۴ را قطع کرده است و باید بگوییم که تعدادی هستند که به جان باغات تهران افتاده اند.

۲۱ فروردین: تذکر در خصوص واگذاری و فروش شرکت شهروند و لزوم ضرورت بررسی آن در شورای شهر

رئیس کمیسیون محیط زیست شورای شهر تهران درست یک روز پس از گفته های قالیباف، محمد حقانی در دویست و پنجاه و دومین جلسه علنی شورای اسلامی شهر تهران در تذکر به شهردار تهران، گفت: در چند روز گذشته شهردار تهران سخن از فروش و واگذاری شهروند را داشته است که این مطلب برخلاف مصوبه شورای شهر تهران است. تبعات، ملاحظات اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی در این گونه اظهار نظرها بسیار تاثیر گذار است و نباید شهرداری از حیثه قانونی خود خارج شود. سه ماه از مصوبه شورا مبنی بر ضرورت ابقای شرکت شهروند می گذرد و شهردار چنین مطلبی را برخلاف مصوبه اعلام می کند.

۲۱ فروردین: طرح این مسئله که در تهران یک گروه (یکسری افراد حرفه ای در این حوزه) برای قطع درختان وجود دارند (جلسه بررسی گزارش مشترک، با آقای عبداللوی و اعتراض آقای مدیرعامل سازمان پارک ها و فضای سبز شهرداری به این اظهارات)

به اعتقاد حقانی در تمام مکان ها از جمله باغات شهر تهران گروه مافیای وجود دارد. شیوه این افراد خریداری باغات شهر تهران و خشک کردن آنها است این افراد با عدم آبیاری به درختان، سبب خشک شدن آنها می شوند و بعد از مدتی هم به تدریج تعدادی از آنها را قطع می کنند.

۱۷ اردیبهشت: نطق پیش از دستور با موضوعات ۱- اعتراض به افزایش سهم ناشی از واگذاری دارایی های سرمایه ای در بودجه ۲- اعتراض به ساخت مجتمع تجاری کورش که موجب قفل شدن سه بزرگراه شده است ۳- وجود صدها سرای محله با کاربرهای غیر فرهنگی ۴- عدم ارتباط سرای محله با فرهنگسراها ۵- هیئت امنای تحمیلی به شوراباران ۶- غیرشفاف بودن تملک دارایی ها

۲۱ اردیبهشت: اعتراض به هزینه بالای کرایه تاکر آب برای آبیاری درختان و ارائه گزارش بازدید از تصفیه خانه فاضلاب جنوب شهر ۲۸ اردیبهشت: ارائه تصویر کارگر خدمات شهری (مرحوم عبدالله) که به دلیل ضعف عمومی ناشی از گرسنگی در گذشت که این ادعا با واکنش و واکنش شدید معاون توسعه و برنامه ریزی امرو شوراهای شهردار تهران روبه رو شد.

۲۸ اردیبهشت: ارائه گزارش تصویری مربوط به پلاکی واقع در شهر ری (منطقه ۲۰) مبنی بر ساخت وساز تجاری در سال ۱۳۹۳ و ۱۳۹۴

با این تخلف که این ملک در زمینی با کاربری فضای سبز انجام شده است. ۱۸ خرداد ماه: اعتراض به عدم حضور و پاسخگویی اعضا شورای شهر در میان تجمعات مردمی که برای حل مسائل و مشکلات خود در جلوی شورا حضور می یابند و تذکر مجدد در مورد واگذاری فروشگاه شهروند.

ادامه در صفحه ۶...

۷. بافت فرسوده و حاشیه ای

در منطقه یک ساختمان هایی با بافت فرسوده در اندازه های زیر محله یا حتی محله وجود دارد که با توجه به عبور گسل های مهم زلزله از این منطقه، آماده این هستند که به منطقه بحران تبدیل شوند. همچنین وجود بافت حاشیه ای و اسکان غیررسمی در برخی محله های یکی دیگر از مسائل این منطقه است.

۸. توسعه فضاهای زیرسطحی

با توجه به ترافیک متراکم و عبور و مرور دائمی افراد پیاده در مکان هایی نظیر تقاطع خیابان ولیعصر - بزرگراه چمران به عنوان یک دروازه داخلی شهری برای توسعه فضای زیر سطحی از سوی شوراباران پیشنهاد شده است.

۹. اصلاح نام و محدوده محله ها

بعضی از محله های منطقه یک دارای پیشینه کهن هستند که شوراباران برای حفظ هویت محله ها، اصلاح نام و محدوده آنها را پیگیری می کنند. برای مثال محله دزاشیب را حکمت و محله جوزستان را دزاشیب نامیده اند. در حالی که تکیه دزاشیب در محله حکمت واقع شده است! نام فرامانگرا را بر نام محله رستم آباد برتری داده اند، در صورتی که فرمانیه تنها باغ نسبتا وسیعی در این محله قدیمی بوده است. زیرمحله باغ چاله در اوین را آتی ساز نامگذاری کرده اند در حالیکه هتل اوین در کنار آن واقع شده است و ...

۱۰. تطبیق تقسیمات قلمرویی

این تطبیق با حوزه مدیریت شهری به عنوان پیش شرط تحقق مدیریت یکپارچه شهری برای جلوگیری از عملکرد جزیره ای و تضاد عملکردی سازمان های خدماتی نیز از مواردی است که شوراباران منطقه یک خواستار آن هستند. ثبت احوال شمیران در منطقه ۷ است. اداره گاز با منطقه ۵ است و اداره ارشاد و اسلامی در منطقه ۲۲ واقع شده است.

از موارد این بود با این شاخص ها و معیارهایی که در پهنه G ساخت وساز انجام می گیرد، همان شاخص ها در پهنه های دیگر نیز محاسبه شود. یکی دیگر این بود که لایحه فضای سبز مانند سایر لایحه ها ایجاد شود.

مسئله دیگر اینکه باغ های دارای شناسنامه شود که مطرح شد و بیان شد این تعهدی است که از سال ۱۳۹۵ داده و هنوز اجرائی نشده است. باغ ها باید شناسنامه داشته باشند و همه چیز باید در آن وجود داشته باشد و از همه مهمتر امضای مالک است. در آن هنگام اگر درختی قطع شود و بگویند درختی قطع نکرده اند، هنگام مراجعه به سازمان های قضایی، می توان گفت امضایان وجود دارد که در مکان مورد نظر دو درخت وجود داشته و اکنون وجود ندارد. آن وقت می توان آن باغ را طبق قانون حفظ و با گسترش فضای سبز به نفع مردم مصادره کرد تا در اختیار شهرداری قرار گیرد. چرا تاکنون این مورد انجام نشده است؟ در این لایحه پلاک کوبی درختان شهر نیز پیشنهاد شد که همه درختان شهر باید پلاک داشته باشند. این سخن برای ۲۷ سال قبل است که هنوز انجام نشده است. برخی از اعضای شورا آمدند و مطرح کردند که ۸۰ درصد باغ های شهر از بین رفته و بر اساس قوانین و شاخص های کنونی ساخته شده اند...

۲۰ درصد نیز باید همان طور ساخته شود، در غیر این صورت عدالت اجتماعی رعایت نمی شود. حقوق مالکان آنها چه می شود؟ شورا می گوید: به آنها نیز حق مالکیت دهید؛ اما نمی توان این طور بیان کرد که دردی به ترانه ای آمده و ۸۰ درصد اموال خانه را برده، بنابراین به او بگوییم؛ چون ۸۰ درصد را برده اید، بقیه را نیز بیاید برید! خب احمال مدیران وقت بوده که این باغ ها از بین رفته است. اکنون باید کاری کرد تا بقیه آنها از بین نرود. مخالفت کردند و دوباره این طرح به کمیسیون بازگشت. دوباره یک جلسه مشترک با چند کمیسیون گذاشته شد تا به نتیجه برسد. از آن طرف امیدوار هستیم از طریق شورای عالی معماری و شهرسازی تدبیری برای این باغ ها صورت پذیرد.

● **سختگوی شورا روزی که این مصوبه برگشت خورد، یکی نشست خبری گذاشت و بیان کرد در طول یک ماه طرح صیانت از باغ ها دوباره در صحن مطرح خواهد شد. یک ماه گذشته و این طور که شما می گوید هنوز آن جلسه مشترک تشکیل نشده است. چطور بعد از این مدت می تواند به صحن برگردد؟**

یک ماه دیگر که بگذرد یک سال دیگر از آن ۲۷ سال گذشته است. مشکل اساسی این است که مسائل سیاسی و جناحی در شهرداری نباید مطرح شود. نباید شهرداری باغ ها را وسیله ای برای کسب درآمد و امرار معاش شهر قرار دهد. باغ ها ریه های این شهر هستند. مردم چطور باید در این شهر نفس بکشند. آیا برای آیندگانمان چیزی باقی گذاشته ایم؟! شهرداری تهران باید از این به بعد از افرادی که نمی خواهند باغ ها خود را نگه دارند، آنها را بخرد و برای عموم مردم آزاد بگذارد. حتی فضای سبز نسازد، فقط دیوارهای آنها را بردارد و در اختیار همه افراد قرار دهد. لزومی ندارد در باغ ها جدول بندی انجام شود. در مورد باغ های کن نیز همین

دو میلیون و هفتصد هزار تومان به عنوان معاون بازنشسته شهردار تهران و حدود چهار نهم میلیون تومان به عنوان حق جلسه شورا حقوق دریافت می کند. در آمد خاص دیگری ندارم. همسر من نیز بازنشسته آموزش و پرورش است و اکنون در یک مرکز آموزشی کاری کند و از آنجا نیز حقوق دریافت می کند.

بعد نسی کسی نمی تواند باغ ها را به شما ارائه دهد. به نظر من برداشت ایشان این بود که عزمی وجود ندارد تا در مورد این باغ ها صورت پذیرد!

● **از نقشه هوایی نمی توان استفاده کرد؟** اکنون همه کارهای جهان بر اساس علم و فناوری انجام می شود، به طور قطع امکان پذیر است؛ اما کار میدانی لطف دیگری دارد!

● **آن طور که آقای تقی پور گفته اند حدود ۶ سال دیگر احتمال ندارد انجام شود؟** من در سال ۱۳۷۰ معاون خدمات شهری بودم. یک گروه ۷۰ نفره که اکثر آنها خانم بودند، در فرهنگسرای شفق مستقر شدند که مسئول تهیه شناسنامه باغ ها بودند. تا حدی کار انجام شد، سپس بنده به یک معاونت دیگر رفته و نمی دانم کار آنها به کجا رسید. در اصفهان نیز این کار انجام شد؛ به طوری که تمام باغ ها شناسایی و همه درختان پلاک کوبی شده اند؛ ولی در تهران اینکار انجام نشده است.

● **شما در آبان ماه ۱۳۹۴ درباره کاهش درختان یک باغ ۶ هکتاری واقع در کیلومتر ۱۸ جاده مخصوص (جنب دارویش) تذکر داده اید. این تذکر شما به کجا رسیده است؟**

به من اطلاع دادند که در این محدوده درختان را قطع می کنند. بنده از آنجا بازدید کرده، سپس کارشناس فرستاده و از آنجا فیلم برداری شد. همچنین برای شهرداری منطقه ۲۱ نامه نوشته شد. ایشان نیز شکایت کرد و اقدام لازم انجام شد. اکنون تا جایی که اینجانب در جریان هستم، می دانم آن کار متوقف شده و درخت های آنجا آبیاری می شوند.

● **ابتدای امسال چالش شما با معاونت خدمات شهری و سازمان پارک ها برای دو پلاک در منطقه دروس شروع شده است. خروج نهایی این چالش ها چگونه بود؟**

بنده هیچ کدام از استدلال های آنها را نپذیرفتم. فقط بیان کردم معاون شهرداری تهران به جای اینکه برود، آخرین پلاک را ببینند، اولین پلاک را دیده است؛ زیرا در یک کوچه دو پلاک وجود دارد. بارها مکاتبه کردم نباید در آن زمین اجازه ساخت وساز داده شود. پروانه داده نشود تا رسیدگی بیشتری انجام گیرد. آنها پاسخ دادند در حال بررسی است. در پلاک اول یک باغ ۴ هکتاری بود که در آنجا ۴۷ درخت کم شده بود. در سال ۱۳۸۲ تشخیص دادند، آن باغ دارای ۱۴۲ درخت است. در زمان بازدید ۴۷ درخت نبود و آن ساختمان قدیمی را تخریب کرده بودند. آقای معاون شهردار که آمدند، بیان کردند در روزهای نوروز در این باغ درخت قطع نشده است، بنده اظهار داشتم از سال ۱۳۸۲ تا حال حاضر ۴۷ درخت قطع شده است. برای اینکه کسی نفهمند هر ماه یا ۱۵ روز یکبار درخت قطع می کردند تا کسی نبیند. حتی در باغ آخر به گواه همسایه ها درختانی که قطع شده بود؛ چون

در شهر اجازه تردد نمی دهند، در پاترول گذاشته و حمل می کردند. اگر مدیریت شهردار تمایل نشان می داد و این امکان وجود داشت در شورا آن نقش نظارتی که بنده همیشه به آن ابراد می گیرم، با یک انسجامی به دور از مسائل سیاسی و جناحی، به صورت یکدست انجام می پذیرفت؛ بسیاری از مسائل حل و فصل می شد؛ اما این روزها همه فراموشکارند که چه تعهدی در قبال موکلان خود دارند.

● **صحبتی داشتید در مورد گروهی که درختان را قطع می کنند. این گروه چند نفرند؟ آیا آن ها قابل شناسایی هستند؟**

۲۰ تا ۳۰ نفر هستند و حتی پلیس نامحسوس نیز نمی تواند آنها را مورد شناسایی قرار دهد. آنها یکسری افرادی هستند که شغل و حرفه شان واسطه گری است. باغ ها را می خردند و به نحوی از بین می برند. ارتباطات درون سازمانی دارند و مسائل را حل و فصل می کنند. تنها راه حل این است؛ جایی که گذشته باغ بوده، شهرداری برای آن ها پروانه ساخت صادر نکند.

● **یکی از مباحثی که شما در جلسه ۲۸ اردیبهشت ماه مطرح کردید، پلاکی واقع در منطقه ۲۰ (شهرری) بوده که از پارک به بازار تغییر کاربری داده است. این مورد به کجا رسیده است؟**

معاون شهردار پاسخی داده؛ مبنی بر رای دیوان عدالت اداری که قانع کننده نبود، مگر می شود رای دیوان عدالت اداری خلاف قانون باشد. یعنی به مساحت ۵۲۰۰۰ مترمربع بود. مقداری از آن در انتهای جنوبی خیابان شهید رجایی و به خط محدوده شهرچسبیده است. کمیسیون ماده ۷ آنجا را باغ، کمیسیون ماده ۵ به عنوان فضای سبز تثبیت شده و کمیسیون ماده ۱۲ کاربری آن را باغ تشخیص داده است. یعنی سه رای قانونی آنجا را باغ تشخیص داده اند؛ اما مقداری از آن در طرح تعریض ادامه شهید

رجایی رفته است و بقیه آن بدون اینکه پروانه صادر شود، چهار طرف آن ۱۳۰ مغازه دو طبقه ساخته شده است. درختان وسط باغ خشک شده و یکی دو مغازه نیز واگذار شده است. شهرداری منطقه ۲۰ به این پروانه عدم خلاف داده است. موردی که پروانه نداشته، چطور عدم خلاف داده اند؟ همه کمیسیون ها گفتند که آنجا به عنوان فضای سبز تثبیت شده است که هیچ کس نمی تواند تغییر دهد. چطور رای عدم خلاف داده اند؟ من از طریق ریاست شورا به آقای شهردار تذکر دادم که باید بیابند در صحن شورا پاسخگو باشند.

● **مجموعه تذکرهاای جناب عالی در طول این سه سال، بر اساس مواردی که بررسی شده است؛ فقط دو مورد به نتیجه رسیده است. یکی پارک منطقه ۱۸ بوده و دیگری باغ معنوی. به طور تقریبی تمام مواردی که تذکر دادید، انجام نشده یا در حال انجام است. یعنی اگر وظیفه یک نماینده را دو بخش؛ یکی نظارت و تذکر با همه ابزارهاش و دیگری قانونگذاری بدانیم، در این بخش علی رغم اینکه فعال ترین بودید؛ اما عملا نتیجه خاصی به دست نیاورده اید!**

بنده این سخن را می پذیرم. برای مثال در همان موضوع بوستان مادر، همکاران در کمیسیون اصل ۹۰ نوشته اند، کار متوقف شود. شورای عالی معماری نیز این کار را متوقف اعلام کردند. دستگاه قضایی نیز آنجا را بازدید کردند؛ اما دستگاه قضایی چه کاری انجام داد. حتی یک بار هم شورا را نخواستند که درباره آن توضیح داده شود. باید دستگاه های نظارتی بالاتر نیز کمک کرده که نظارت کنند و رسیدگی شود تا تذکرها به نتیجه برسد. سازمان بازرسی کل کشور گزارش های زیادی می دهد؛ اما حتی یکی از این گزارش ها به دست شورا نمی رسد. در حالی که بنده به عنوان نماینده مردم باید در جریان قرار گیرم. همچنین در جریان گزارش های سازمان بازرسی کل کشور قرار نداریم. بارها از هیئت رئیسه خواسته شد مسائل را مهندسی نکنید. چه لزومی دارد روزهای یکشنبه بدون رسانه باشیم، ما چه چیزی از مردم مخفی داریم!

● **شما چقدر از وقت خود را برای شورا گذاشته اید. شورا چندمین شغل جناب عالی بوده است؟** اکنون از ساعت ۶ تا ۲۲ مشغول به کار هستم. با اینکه سال ها در شهرداری بودم، به لحاظ علاقه مندی خاصی که به مسائل مدیریت شهری دارم، در حال حاضر به طور دائمی در شورا مشغول هستم یا در موارد مختلف برای بازدید می روم و به طور کلی در خدمت شورا هستم.

● **شما از زمانی که وارد شورا شده اید، از لحاظ مالی نسبت به اکنون چه تغییری کرده اید؟** مالی نسبت به دو میلیون و هفتصد هزار تومان معاون بازنشسته شهردار تهران و حدود چهار و نیم میلیون تومان به عنوان حق جلسه شورا حقوق دریافت می کنم. در آمد خاص دیگری ندارم. همسر من نیز بازنشسته آموزش و پرورش است و اکنون در یک مرکز آموزشی کار می کند و از آنجا نیز حقوق دریافت می کند.

● **پس در دوران شورا تغییر مالی نداشته اید؟** خیر؛ چون نیازی نداشته و ندارم.

در دوران مدیریت بنده در شهرداری زمین های بدون استفاده و رها شده شناسایی شد. همچنین از روی بی سیم دستور داده می شد که فلان زمین بلا تکلیف مانده باید به سرعت تمیز، خاک برداری و درختکاری یا برخی زمین های زمین ورزشی تبدیل شود. در زمان من ۱۴۰ زمین ورزشی ساخته شد.

در مرکز بوم و بعد از گذراندن این مدت و با کمک خانم عزیزه خانهای کوچک اجاره کردم تا دخترم را به من تحویل دهند. برای اداره زندگی ام مشغول به کار در مرهم شدم و با حقوقی که از اینجا دریافت می‌کنم، زندگی خودم و فرزندم را اداره می‌کنم.

آنا: آرزوی باهم بودن

آنا یکی دیگر از بهبود یافته‌های مرهم است. او نیز برای فرار از مشکلات زندگی گرفتار شده است. داستان زندگی‌اش را این‌طور تعریف می‌کند: در ۱۷ سالگی با همسر که اعتیاد به حشیش داشت، ازدواج کردم. خانواده‌ام هم با این ازدواج موافق نبودند. چند ماه بعد از زندگی مشترک اذیت‌های همسر شروع شد. در آن روزگار به لحاظ مالی وضعیت خوبی داشتیم. روزی برادرم به همسر مصرف شیشه را توصیه کرد. از آن روز تمام زندگی‌مان را از دست دادیم و من نیز مانند او معتاد شدم.

او ادامه می‌دهد: به‌خاطر تأمین هزینه مواد مجبور به سرقت شدیم، ما را دستگیر کردند و به حدود ۱۴۰ میلیون تومان رد مال محکوم شدیم. دخترم ۱۷ سال دارد که یک بار هم اقدام به خودکشی کرده؛ ولی خدا دوباره او را به ما داد. یک دختر ۵ ساله هم دارم. حدود ۴ سال است که خانه و زندگی نداریم، فرزندانم ۶ ماه خانه مادر من هستند و ۶ ماه خانه مادر همسر که بسیار از این وضعیت و از نحوه برخورد مادر بزرگ‌ها ناراضی هستند. از بی‌اعتنایی اطرافیان خسته شدم؛ زیرا هنوز من را به عنوان یک فرد سالم قبول نمی‌کنند. در حال حاضر هر دو نفرمان در اقامتگاه هستیم و ترک کرده‌ایم. از این پس اگر کمکی به ما شود، می‌توانیم در کنار یکدیگر و به‌صورت یک خانواده چهار نفره، زندگی‌مان را از نو شروع کنیم.

وابسته شدم و به جایی رسیدم که روزانه بیش از ۵ ورق قرص کدئین دار استفاده می‌کردم تا توان راه رفتن داشته باشم. همسر هم مصرف‌کننده مواد بود و هم فروشنده، سرانجام او را دستگیر کردند و به ده سال زندان محکوم شد. الان سه سال از آن زمان گذشته است. در همین مدت از همسر، به شکل غیابی طلاق گرفتم. همسر را دوست داشتم؛ ولی به خاطر ترس از اینکه دوباره به‌سمت مصرف قرص‌های آرام‌بخش بروم، تمایلی به ادامه زندگی مشترک ندارم.

مریم در خصوص تفاوت ترک اعتیاد به قرص‌های آرام‌بخش و اعتیاد به مواد مخدر می‌گوید: ترک این قرص‌ها بسیار سخت‌تر از ترک مواد مخدر است. بعد از اینکه هفت ماه از بازداشت همسر گذشت به خودم آمدم و دیدم که من برای فرزندم اصلاً مادری نکردم. به جایی رسیدم که خانواده نزدیکانم از من قطع امید کردند، حتی خانه، وسایل و آن و شغلم را هم از دست دادم. به یک باره تصمیم گرفتم که اعتیادم را ترک کنم. بعد از مدتی یکی از دوستانم انجمنی را به من معرفی کرد، به آنجا رفتم و از آن‌ها خواستم به من کمک کنند و این کمک‌ها به موسسه سیمای سبز رهایی و کمپ مرهم ختم شد. قانون اقامتگاهی به این صورت است که فقط فرد معتاد را به مرکز راه می‌دهند، به همین علت مجبور شدم که دخترم را به بهزیستی تحویل ندهم. از ته قلمب راضی به این کار نبودم که او را از خودم جدا کنم، ولی برای بازگشت به دنیا آمدن فرزندم دوباره مثل سابق مصرف را ادامه دادم و حتی بیشتر از گذشته به این داروها

بود؛ ولی ترک کرده بودم و با گذشت شش ماه از زندگی مشترک متوجه شدم که او دوباره معتاد شده است. بعد از مدتی از وضعیت و اعتیاد همسر، خسته شدم؛ چون تمام مسئولیت خانه و زندگی با من بود. به‌سمت قرص‌های اعصاب کشیده شدم تا آرامش داشته باشم و از مشکلات زندگی فرار کنم. زمانی به خودم آمدم که معتاد این قرص‌ها شده بودم و اگر مصرف نمی‌کردم توان راه رفتن هم نداشتم.

مریم از زمانی می‌گوید که تینا را باردار شده است. بعد از دو ماه متوجه شدم که دخترم را باردار هستم و در دوران بارداری مصرف قرص‌ها را کم کردم؛ ولی همچنان ادامه می‌دادم و بعد از آن دنیا آمدن فرزندم دوباره مثل سابق مصرف را ادامه دادم و حتی بیشتر از گذشته به این داروها

او درباره آمار معتادانی که به‌طور کامل اعتیاد را ترک می‌کنند، می‌گوید: اینکه چه تعداد از بهبود یافته‌ها به‌طور کامل اعتیاد را ترک و چه تعداد لغزش پیدا می‌کنند، آمار دقیقی وجود ندارد. افرادی دوباره لغزش کرده و مجدد به مرهم مراجعه می‌کنند تا تحت درمان قرار گیرند، دلیل آن‌ها برای مراجعه مجدد این است که مورد احترام قرار گرفته و کارکنان با آن‌ها رفتار دوستانه‌ای داشته‌اند. افرادی که به مرکز مراجعه می‌کنند؛ باید مهد کودک فرزندش تأمین شود، مادری که باردار است، تولد فرزندش زیر نظر پزشک باشد و مواردی از این قبیل جزء سختی‌های کار در این حوزه است.

ماده ۱۵ (اختیاری)، ماده ۱۶ (اجباری)

علیزاده ادامه می‌دهد: ماده ۱۵ روش اختیاری یا داوطلبانه است، به این معنا که افراد با پای خود و رضایت خود به این مراکز مراجعه می‌کنند. ماده ۱۶ سبک اجباری است، به این معنا که افراد معتاد متجاهر

با حکم قاضی و دادگاه به مراکز درمانی ارجاع داده می‌شوند؛ البته این روش در کل جهان منسوخ شده است، ولی در ایران همچنان انجام می‌شود. باید به این معتادان امنیت داده شود، برای مثال افرادی که به شکل اجباری وارد مرکز می‌شوند و یک دوره سه ماهه را به اجبار دادگاه و قاضی تحمل می‌کنند، منتظر روزی هستند که بیرون بروند و دوباره مواد استعمال کنند. اگر سبک زندگی این افراد را به‌عنوان بخشی از جامعه بپذیریم و آن‌ها را حمایت کنیم؛ سوزن و سرنگ استریل در اختیارشان قرار دهیم،

می‌کنند و می‌توانند از خانه خارج شوند و قبل از ساعت ۲۱ شب بازگردند. در خانه میان راهی مددکاری وجود دارد که بر امور این افراد نظارت دارد. وظیفه مددکار، توانمند ساختن مددجویان و یافتن شغل برای بهبود یافته‌ها است.

او می‌گوید: برای سامان دادن به ساکنان خانه میان راهی باید راهی برای کار پیدا کردن و امرار معاش به‌وجود می‌آید، بنابراین موفق به راه‌اندازی کارگاه خیاطی کوچکی به نام پاترون شده‌ایم تا زنان آسیب دیده اجتماعی ساکن آن بتوانند مهارتی بیاموزند و درآمدی داشته باشند. متأسفانه تعداد کمی سفارش گرفته می‌شود، آمادگی عقد قرارداد با شرکت‌ها و کارخانه‌هایی وجود دارد تا برای کارمندان خود لباس کار یا لباس فرم سفارش دهند. اما همین تعداد کمی که لباس سفارش می‌دهند، وقتی متوجه می‌شوند که زنان آسیب دیده قرار است آن‌ها را بدوزند، از تصمیم خود منصرف می‌شوند. در حالی که این افراد آموزش‌های لازم را دیده و کارهایی که ارائه می‌دهند بسیار تمیز و خوش دوخت است. برخی از بهبود یافته‌ها با وساطت و ضمانت موسسه سیمای سبز رهایی به آغوش خانواده برمی‌گردند، تعدادی نیز ازدواج می‌کنند و عده‌ای هم با یافتن کار، خانهای مستقل برای خود تهیه می‌کنند و از موسسه جدا می‌شوند.

عدم موفقیت با وجود حامیان فراوان

علیزاده می‌گوید: ارگان‌ها و سازمان‌های بسیاری متولی ترک اعتیاد هستند و مسئولان نیز از اوضاع جامعه خبر دارند و همه در بخشی از کار ماندند و آن هم اینکه چگونه می‌توان اشتیاق بازگشت و ترک اعتیاد را در این افراد زنده کرد؟! اشتیاق زمانی به‌وجود می‌آید که اعتماد نیز وجود داشته باشد. وقتی این افراد به اقامتگاه‌ها اعتماد کنند و احترام ببینند تمایل بیشتری به ترک پیدا خواهند کرد.

فرجام یک سوال

در گفتگوی نشریه افق با اعضای شورای شهر تهران مطرح شد:

کارنامه قالیباف

دوستی: در بعد نظارت ضعف شدیدی داریم و نظارت را به شکلی سیاسی دیده‌ایم

مدل‌های رای داند در شورای شهر تهران

نوشته‌ایم: ملاهای خود برای داند در جلسات شورای می‌گویند

سیاسی یا منافع شخصی، کدامیک؟

شماره ۱۵ منطقه ۱۹

۱۰۰ روز با این نفر

کارنامه ۱۰۰ روزه

افق کارنامه اعضاء شورای شهر تهران را بررسی می‌کند.

تهران برای طهران

انتخاب‌کنندگان را با قالیباف و سایر نمایندگان

تهران را با قالیباف و سایر نمایندگان

تقدیر

امتداد افق است

برای دریافت رایگان هفته نامه پدیده شهر آدرس پستی خود را به شماره ۰۹۱۲۲۲۵۷۸۹۷ پیامک فرمایید.

چشم انداز توسعه منطقه ۱۵ در گفت و گو با دکتر انجمنی

مصاحبه با منافع مردم و شهر تهران در انتخاب کدام یک است؟

یکی از این دونفر یا یکی از این چند نفر

در گفت و گو با اعضای شورای شهر تهران مطرح شد: مقایسه کارنامه چمران و مسجد جمعی

منطقه ۱۹ با ۷۰۰ هکتار فضای باز مستعد جذب سرمایه گذاران است

نظارت شورای شهر تهران بر شهرداری در گفت و گو با اعضای شورا

نظارت شورا با خاصیت بی خاصیت

معماری نیوز

مدل‌های لابی‌گری در شورای شهر تهران

نظارت شورا بر شهرداری در گفت و گو با اعضای شورا

چشم انداز توسعه منطقه ۱۸ در گفت و گو با دکتر نوروزی

در گفت و گو با نشریه افق مطرح شد: